

Den Europæiske Unions Tidende

C 270

51. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

25. oktober 2008

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
I	<i>Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser</i>	
	UDTALELSER	
	Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse	
2008/C 270/01	Udtalelse fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS) om Kommissionens beslutning af 12. december 2007 om gennemførelse af informationssystemet for det indre marked (IMI) hvad angår beskyttelse af personoplysninger (2008/49/EF)	1
II	<i>Meddelelser</i>	
	MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER	
	Kommissionen	
2008/C 270/02	Meddelelse fra Kommissionen — Statsstøttereplernes anvendelse på foranstaltninger truffet over for pengeinstitutter i forbindelse med den aktuelle globale finanskrisen	8
2008/C 270/03	Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag COMP/M.5154 — CASC JV) ⁽¹⁾	15
2008/C 270/04	Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag COMP/M.5169 — Galp Energia España/Agip España) ⁽¹⁾	15
2008/C 270/05	Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag COMP/M.5201 — Total Produce/Haluco/JV) ⁽¹⁾	16
2008/C 270/06	Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag COMP/M.5321 — LAHC/Barclays Life) ⁽¹⁾	16

DA

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER

Kommissionen

2008/C 270/07	Euroens vekselkurs	17
---------------	--------------------------	----

OPLYSNINGER FRA MEDLEMSSTATERNE

2008/C 270/08	Medlemsstaternes oplysninger om statsstøtte ydet i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 70/2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder ⁽¹⁾	18
2008/C 270/09	Medlemsstaternes oplysninger om statsstøtte ydet i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 70/2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder ⁽¹⁾	20
2008/C 270/10	Medlemsstaternes oplysninger om statsstøtte ydet i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 2204/2002 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til beskæftigelse ⁽¹⁾	22
2008/C 270/11	Medlemsstaternes oplysninger om statsstøtte ydet i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1628/2006 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på medlemsstaternes regionale investeringsstøtte ⁽¹⁾	24

V Udtalelser

PROCEDURER I TILKNYTNING TIL GENNEMFØRELSEN AF DEN FÆLLES HANDELSPOLITIK

Kommissionen

2008/C 270/12	Meddelelse om indledning af en udløbsundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af ethanolamin med oprindelse i Amerikas Forenede Stater	26
---------------	---	----

PROCEDURER I TILKNYTNING TIL GENNEMFØRELSEN AF KONKURRENCEPOLITIKKEN

Kommissionen

2008/C 270/13	Statsstøtte — Rumænien — Statsstøtte C 39/08 (ex N 148/08) — Uddannelsesstøtte til Ford Craiova — Opfordring til at fremsætte bemærkninger efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2 ⁽¹⁾	29
---------------	--	----

Meddelelse til læserne (se omslagets tredje side)

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

UDTALELSER

DEN EUROPÆISKE TILSYNSFØRENDE FOR
DATABESKYTTELSE

Udtalelse fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS) om Kommissionens beslutning af 12. december 2007 om gennemførelse af informationssystemet for det indre marked (IMI) hvad angår beskyttelse af personoplysninger (2008/49/EF)

(2008/C 270/01)

DEN EUROPÆISKE TILSYNSFØRENDE FOR DATABESKYTTELSE,

som henviser til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 286,

som henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 8,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, og

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger, særlig artikel 41,

HAR VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

1. INDLEDNING

Informationssystemet for det indre marked

1. Informationssystemet for det indre marked (IMI) er et informationsteknologisk redskab, som giver kompetente myndigheder i medlemsstaterne mulighed for at udveksle oplysninger med hinanden i forbindelse med gennemførelsen af lovgivningen om det indre marked. IMI finansieres over IDABC-programmet (interoperabel levering af paneuropæiske e-forvaltningstjenester til offentlige myndigheder, virksomheder og borgere) ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Jf. punkt 12 i denne udtalelse.

2. IMI er udformet som et generelt system til støtte for en lang række områder inden for lovgivningen om det indre marked, og det er meningen, at det i fremtiden også skal bruges til støtte for en række andre lovgivningsområder. IMI vil i første omgang blive brugt til støtte for bestemmelserne om gensidig bistand i direktiv 2005/36/EF (»direktivet om erhvervsmæssige kvalifikationer«) ⁽²⁾. Fra december 2009 vil IMI også blive brugt til støtte for bestemmelserne om administrativt samarbejde i direktiv 2006/123/EF (»servicedirektivet«) ⁽³⁾.

Udtalelsen fra Gruppen vedrørende Beskyttelse af Personer i forbindelse med Behandling af Personoplysninger (Artikel 29-Gruppen) og inddragelsen af EDPS

3. Kommissionen anmodede i foråret 2007 Artikel 29-Gruppen om at se nærmere på IMI's indvirkning på databeskyttelse. Artikel 29-Gruppen afgav udtalelse om IMI's databeskyttelsesaspekter den 20. september 2007 ⁽⁴⁾. Artikel 29-Gruppens udtalelse støttede Kommissionens planer om at vedtage en beslutning med regler for IMI's databeskyttelsesaspekter og fastsætte et mere specifikt retsgrundlag for udvekslingen af oplysninger inden for IMI.
4. EDPS hilser det velkommen, at Kommissionen anmodede om en udtalelse fra Artikel 29-Gruppen inden udarbejdelsen af IMI-beslutningen. EDPS deltog aktivt i arbejdet i

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36).

⁽⁴⁾ Artikel 29-Gruppens udtalelse 7/2007 om databeskyttelsesspørgsmål i forbindelse med informationssystemet for det indre marked (IMI), WP 140.

den undergruppe, der beskæftigede sig med IMI, og støtter konklusionerne i Artikel 29-Gruppens udtalelse. Han hilser det også velkommen, at Kommissionen uformelt hørte EDPS forud for vedtagelsen af IMI-beslutningen. Dette gav mulighed for at komme med forslag allerede inden vedtagelsen, hvilket var særligt nødvendigt, eftersom der var tale om en beslutning vedtaget af Kommissionen alene og ikke om et forslag fra Kommissionen efterfulgt af en lovgivningsprocedure med deltagelse af Rådet og Europa-Parlamentet.

Kommissionens beslutning 2008/49/EF

5. Kommissionen vedtog den 12. december 2007 beslutning 2008/49/EF om gennemførelse af informationssystemet for det indre marked (IMI) hvad angår beskyttelse af personoplysninger («IMI-beslutningen»). Der blev i forbindelse med beslutningen taget hensyn til nogle af EDPS' og Artikel 29-Gruppens anbefalinger. Desuden præciserede den retsgrundlaget.

EDPS' generelle holdning til IMI

6. EDPS stiller sig generelt positivt til IMI. EDPS støtter de mål, Kommissionen søger at nå med indførelsen af et elektronisk informationsudvekslingssystem og med regler for dets databeskyttelsesaspekter. Et sådant strømlinet system vil ikke blot kunne gøre samarbejdet mere effektivt, men også hjælpe med til at sikre, at de gældende databeskyttelseslove overholdes. Dette kan ske ved hjælp af en klar ramme for, hvilke oplysninger der kan udveksles, med hvem og under hvilke betingelser.
7. Ikke desto mindre frembyder indførelsen af et centralt elektronisk system også visse risici. De vigtigste risici er, at flere oplysninger vil kunne videregives og mere bredt end strengt nødvendigt for et effektivt samarbejde, og at oplysninger, herunder potentielt forældede og ukorrekte oplysninger, eventuelt opbevares i det elektroniske system længere end nødvendigt. Sikkerheden af en database, der er tilgængelig i 27 medlemsstater, er også et følsomt spørgsmål, da systemet kun er så sikkert som det svageste led i kæden.
8. Det er derfor meget vigtigt, at databeskyttelsesaspekterne behandles så udtømmende og utvetydigt som muligt i en juridisk bindende fællesskabsretsakt.

Klar afgrænsning af IMI's anvendelsesområde

9. EDPS hilser det velkommen, at Kommissionen klart definerer og afgrænser IMI's anvendelsesområde med et bilag, der nævner de relevante fællesskabsretsakter, på grundlag af hvilke der kan finde informationsudveksling sted. Disse omfatter for øjeblikket kun direktivet om erhvervsmæssige kvalifikationer og servicedirektivet; IMI's anvendelsesområde forventes imidlertid at blive udvidet i fremtiden. Når der vedtages ny lovgivning, der giver mulighed for informationsudveksling ved brug af IMI, vil bilaget samtidig blive ajourført. EDPS hilser denne teknik velkommen, da den i) klart afgrænser IMI's anvendelsesområde og ii) sikrer

gennemsigtighed, samtidig med at den iii) er fleksibel for det tilfælde, at IMI skal bruges til yderligere informationsudvekslinger i fremtiden. Den sikrer også, at der ikke kan finde nogen informationsudveksling sted ved brug af IMI, i) uden at der findes et passende retsgrundlag i specifik lovgivning om det indre marked, der tillader eller bemyndiger til informationsudveksling, og ii) uden at der henvises til dette retsgrundlag i bilaget til IMI-beslutningen.

De vigtigste betænkeligheder i forbindelse med IMI-beslutningen

10. EDPS er imidlertid ikke tilfreds med i) valget af IMI-beslutningens retsgrundlag, der betyder, at IMI-beslutningen nu er baseret på et usikkert juridisk fundament (jf. del 2 af denne udtalelse), og ii) den omstændighed, at en række nødvendige bestemmelser med nærmere regler for IMI's databeskyttelsesaspekter ikke er med i teksten (jf. del 3 af denne udtalelse).
11. Den løsning, Kommissionen har valgt, betyder beklageligvis i praksis, at IMI-beslutningen mod EDPS' og Artikel 29-Gruppens forventninger nu ikke indeholder et omfattende regelsæt for alle IMI's vigtige databeskyttelsesaspekter, herunder de vigtige spørgsmål om, hvordan de fælles registeransvarlige deler ansvaret for oplysningspligt og giver de registrerede ret til indsigt, eller de specifikke praktiske spørgsmål vedrørende proportionalitet. EDPS beklager også, at der ikke er noget specifikt krav om, at Kommissionen skal offentliggøre prædefinerede spørgsmål og datafelter på sit websted, hvilket ville øge gennemsigtigheden og retssikkerheden.

2. IMI-BESLUTNINGENS RETSGRUNDLAG

IDABC-afgørelsen

12. IMI-beslutningens retsgrundlag som fastlagt i selve beslutningen er Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 2004/387/EF af 21. april 2004 om interoperabel levering af paneuropæiske e-forvaltningstjenester til offentlige myndigheder, virksomheder og borgere («IDABC-afgørelsen») (¹), særlig artikel 4.
13. Selve IDABC-afgørelsen er et instrument under afsnit XV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab («EF-traktaten»); transeuropæiske net. Det hedder i EF-traktatens artikel 154, at Fællesskabet skal bidrage til oprettelse og udvikling af transeuropæiske net på transport-, telekommunikations- og energiinfrastrukturområdet. Denne indsats skal tage sigte på at fremme de nationale nets indbyrdes sammenkobling og interoperabilitet samt adgangen til disse net. I artikel 155 nævnes de foranstaltninger, som Fællesskabet kan vedtage i den forbindelse. Der er tale om i) retningslinjer, ii) enhver form for aktion, som måtte være nødvendig for at sikre nettenes interoperabilitet, navnlig inden for harmonisering af tekniske standarder, og iii) støtte til projekter. IDABC-afgørelsen er baseret på artikel 156, stk. 1, der vedrører vedtagelsesproceduren.

(¹) EUT L 144 af 30.4.2004, berigtiget ved EUT L 181 af 18.5.2004, s. 25.

14. I artikel 4 i IDABC-afgørelsen hedder det bl.a., at Fællesskabet skal gennemføre projekter af fælles interesse. Disse projekter skal være nævnt i et rullende arbejdsprogram, og gennemførelsen skal være i overensstemmelse med principperne i artikel 6 og 7 i IDABC-afgørelsen. Disse principper tilskynder især til bred deltagelse, forudser en solid og upartisk procedure og tager sigte på teknisk standardisering. De tager også sigte på at sikre, at projekterne er økonomisk holdbare og gennemførlige.

Servicedirektivet og direktivet om erhvervsmæssige kvalifikationer

15. Som forklaret ovenfor skal IMI-systemet i første omgang bruges til udveksling af personoplysninger inden for rammerne af to direktiver:

- servicedirektivet og
- direktivet om erhvervsmæssige kvalifikationer.

16. Artikel 34, stk. 1, i servicedirektivet indeholder et specifikt retsgrundlag for oprettelsen af et elektronisk system til udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne som en ledsageforanstaltning i forbindelse med direktivet. Artikel 34, stk. 1, lyder således: »Kommissionen opretter i samarbejde med medlemsstaterne et elektronisk system til udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne under hensyn til eksisterende edb-systemer«.

17. Direktivet om erhvervsmæssige kvalifikationer omhandler ikke noget specifikt elektronisk system til udveksling af oplysninger, men kræver klart i flere af sine bestemmelser, at der udveksles oplysninger. De relevante bestemmelser, der bemyndiger til informationsudveksling, er bl.a. artikel 56 i direktivet, der kræver, at medlemsstaternes kompetente myndigheder arbejder tæt sammen og yder hinanden bistand med henblik på at lette anvendelsen af direktivet. Det hedder i artikel 56, stk. 2, at visse følsomme oplysninger skal behandles under overholdelse af lovgivningen om beskyttelse af personoplysninger. Det fastsættes også specifikt i artikel 8, at de kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten af de kompetente myndigheder i etableringsmedlemsstaten kan kræve relevante oplysninger om, at tjenesteyderen er lovligt etableret, om redelig adfærd og om, at tjenesteyderen ikke har været idømt faglige disciplinære eller strafferetlige sanktioner. Endelig fastsættes det i artikel 50, stk. 2, at i tilfælde af begrundet tvivl kan værtsmedlemsstaten af de kompetente myndigheder i en medlemsstat kræve en bekræftelse af ægtheden af certifikater og uddannelsesbeviser.

Behovet for et egentligt retsgrundlag for bestemmelserne om databeskyttelse

18. Beskyttelsen af personoplysninger anerkendes som en grundlæggende ret i artikel 8 i EU's charter om grundlæggende rettigheder og i retspraksis på grundlag af artikel 8 i den europæiske menneskerettighedskonvention (»EMRK«).

19. IMI-beslutningen præciserer i artikel 1 IMI-aktørernes og IMI-brugernes funktioner, rettigheder og forpligtelser i relation til databeskyttelseskravene. EDPS forstår betragtning 7

på den måde, at IMI-beslutningen er tænkt som en præcisering af den generelle fællesskabsramme for databeskyttelse i direktiv 95/46/EF og forordning (EF) nr. 45/2001. Den beskæftiger sig specifikt med definitionen af registeransvarlige og deres ansvarsområder, dataopbevaringstid og de registreredes rettigheder. IMI-beslutningen indeholder således begrænsninger/præciseringer af de grundlæggende rettigheder, og den tager sigte på at præcisere borgernes subjektive rettigheder.

20. På basis af retspraksis i forbindelse med EMRK skulle der ikke være nogen tvivl om den retlige status af bestemmelser om begrænsning af grundlæggende rettigheder. Sådanne bestemmelser skal fastsættes i en retsakt med hjemmel i EF-traktaten, der kan påberåbes ved en domstol. I modsat fald vil der opstå retsusikkerhed for de registrerede, eftersom de så ikke kan regne med at kunne påberåbe sig bestemmelserne ved en domstol.

21. Spørgsmålet om retssikkerhed er så meget desto vigtigere, som det i henhold til EF-traktatsystemet hovedsagelig vil være nationale dommere, der vil få skønsbeføjelse til at afgøre, hvilken vægt de tillægger IMI-beslutningen. Dette kan føre til forskellige resultater i forskellige medlemsstater og endog inden for den enkelte medlemsstat. Denne rets- usikkerhed er ikke acceptabel.

22. Manglen på (sikkerhed for) et retsmiddel vil under alle omstændigheder være i modstrid med artikel 6 i EMRK om retten til en retfærdig rettergang og retspraksis på grundlag af denne artikel. I en sådan situation vil Fællesskabet ikke opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union (»TEU«), hvorefter EU skal respektere de grundlæggende rettigheder, således som de garanteres ved EMRK.

Mangler i forbindelse med det valgte retsgrundlag

23. EDPS er dybt bekymret over, at valget af artikel 4 i IDABC-afgørelsen som retsgrundlag for IMI-beslutningen ikke består retssikkerhedsprøven som skitseret ovenfor. EDPS nævner i det følgende en række elementer, der kan rejse tvivl om, hvorvidt IMI-beslutningens retsgrundlag er det rette:

— Rammen, dvs. EF-traktatens afsnit XV om transeuropæiske net. Inden for denne ramme kan Det Europæiske Fællesskab bidrage til oprettelsen af disse net, for at EU-borgerne kan nyde godt af bedre, sikrere og billigere transport, telekommunikation og energi ⁽¹⁾. Det er usikkert, om det også er meningen, at denne ramme skal kunne omfatte net mellem offentlige myndigheder, der er nødvendige for gennemførelsen af retsakter som IMI-beslutningen.

— Foranstaltningerne i EF-traktatens afsnit XV (artikel 155). Som allerede nævnt, er der tale om i) retningslinjer, ii) enhver form for aktion, som måtte være nødvendig for at sikre nettenes interoperabilitet, navnlig inden for harmonisering af tekniske standarder, og iii) støtte til projekter. Selv om artiklen ikke er helt klar — »enhver form for aktion« kan betyde hvad som helst — tyder

⁽¹⁾ Jf. Kommissionens hvidbog om vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse (KOM(93) 700).

listen over mulige foranstaltninger på, at målene i afsnit XV fortrinsvis skal nås ved hjælp af ikke-lovgivningsmæssige foranstaltninger. EDPS understreger, at udtrykket »enhver form for aktion« i denne kontekst især henviser til teknisk standardisering.

- Artikel 4 i IDABC-afgørelsen tager sigte på gennemførelse af projekter af fælles interesse som specificeret i det rullende arbejdsprogram. Oprettelsen og finansieringen af IMI-systemet er baseret på dette arbejdsprogram. EDPS er imidlertid ikke overbevist om, at artikel 4 kan bruges som retsgrundlag for databeskyttelsesregler, der er bindende for IMI-aktørerne og giver borgerne subjektive rettigheder.
- Artikel 6 og 7 i IDABC-afgørelsen — der omtales i artikel 4 — indeholder principperne for gennemførelse af projekter af fælles interesse. Disse principper vedrører deltagelse, procedure og teknisk standardisering samt projekternes økonomiske holdbarhed og gennemførbarhed. De har intet at gøre med databeskyttelsesprincipper eller med andre lignende offentligtretlige principper.
- Proceduren i IDABC-afgørelsen: ifølge betragtning 30 i afgørelsen bør gennemførelsesforanstaltningerne vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾. Dette indebærer en udvalgsprocedure med deltagelse af medlemsstaternes repræsentanter. IMI-beslutningens betragtninger henviser ikke til noget sådant udvalg. Så vidt vi ved, har et sådant udvalg ikke været involveret.
- Et andet specifikt punkt er, at IMI-beslutningen er rettet til medlemsstaterne. Den kan derfor ikke vedrøre behandling af personoplysninger internt i Kommissionen, heller ikke selv om der i beslutningen henvises til forordning (EF) nr. 45/2001, og selv om Kommissionen i artikel 6 nævnes som IMI-aktør.

Mulige løsninger for at afhjælpe manglerne i forbindelse med det valgte retsgrundlag

24. IMI-beslutningen har af ovennævnte grunde brug for et solidt retsgrundlag. Der hersker alvorlig tvivl om, hvorvidt IMI-beslutningens retsgrundlag opfylder kravet om retssikkerhed. EDPS anbefaler, at Kommissionen tager retsgrundlaget op til fornyet overvejelse og finder en løsning for at afhjælpe manglerne i forbindelse med det valgte retsgrundlag, hvilket muligvis vil betyde, at IMI-beslutningen skal udskiftes med en retsakt, der opfylder kravet om retssikkerhed.
25. Den mest hensigtsmæssige løsning i den forbindelse vil muligvis være Rådets og Europa-Parlamentets vedtagelse af en særskilt retsakt for IMI-systemet, ligesom det var tilfældet for Schengeninformationssystemet, visuminformationssystemet og andre store it-databaser.
26. EDPS foreslår, at denne valgmulighed undersøges nærmere. Denne særskilte retsakt kan så beskæftige sig med IMI-aktørernes og IMI-brugernes funktioner, rettigheder og forpligtelser i relation til databeskyttelseskravene (genstanden for IMI-beslutningen) og også med andre krav vedrørende IMI-systemets oprettelse og drift.
27. En anden valgmulighed kunne være at finde et retsgrundlag i de forskellige retsakter vedrørende det indre marked. For så vidt IMI-beslutningen finder anvendelse på udveksling af personoplysninger i forbindelse med servicedirektivet, bør det undersøges nærmere, om selve dette direktiv — især artikel 34 — kan udgøre det nødvendige retsgrundlag. For så vidt IMI-beslutningen finder anvendelse på udveksling af personoplysninger i forbindelse med direktivet om erhvervsmæssige kvalifikationer, kan en lignende fremgangsmåde benyttes. Der kan også skabes et specifikt og klart retsgrundlag ved ændring af selve direktivet.
28. Hvad angår yderligere lovgivning om det indre marked, som i fremtiden måtte kræve informationsudveksling mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder, kan der hver gang vedtages et specifikt retsgrundlag i sådan ny særlovgivning.

3. BEMÆRKNINGER TIL INDHOLDET AF IMI-BESLUTNINGEN

29. I denne del af udtalelsen ser EDPS på de bestemmelser i IMI-beslutningen, der vedrører IMI's databeskyttelsesaspekter. Der kan tages hensyn til EDPS' forslag i en ny retsakt, der træder i stedet for IMI-beslutningen, således som det foreslås ovenfor. Hvis der imidlertid ikke vedtages nogen ny retsakt, kan forslagene indarbejdes i selve IMI-beslutningen i forbindelse med en ændring heraf.
30. Derudover er der visse af forslagene, som IMI-aktørerne allerede nu kan udmønte i praksis, uden at beslutningen ændres. EDPS forventer, at Kommissionen tager anbefalingerne i denne udtalelse med i sine overvejelser, i det mindste på operationelt niveau, i det omfang de vedrører Kommissionens aktiviteter i dennes egenskab af IMI-aktør, således at de bliver underlagt EDPS' tilsyn.

Artikel 2 — Prædefinerede datafelter: gennemsigtighed og proportionalitet

31. EDPS hilser det velkommen, at Kommissionen har offentliggjort det første sæt prædefinerede spørgsmål og andre datafelter på IMI's websted. Disse vedrører udveksling af oplysninger i henhold til direktivet om erhvervsmæssige kvalifikationer.
32. For at gøre denne gode praksis til en klar forpligtelse for Kommissionen og dermed sikre og yderligere forbedre gennemsigtigheden anbefaler EDPS, at en IMI-retsakt giver Kommissionen pligt til at offentliggøre de prædefinerede spørgsmål og andre datafelter på IMI's websted.

⁽¹⁾ EUT L 184 af 29.12.2006, s. 23.

33. Hvad angår proportionalitet bør det præciseres i en IMI-retsakt, at de prædefinerede spørgsmål og andre data-felter skal være hensigtsmæssige, relevante og ikke overdrevne. Derudover har EDPS to specifikke anbefalinger angående proportionalitet:

- Det bør tydeligt præciseres, at det ikke er meningen, at IMI skal bruges til rutinemæssig baggrundskontrol af vandrende erhvervsudøvere og tjenesteydere, men at det kun skal bruges, hvor det er tilladt i henhold til gældende lovgivning, og hvor der er rimelig tvivl i) om autenticiteten af de oplysninger, som den vandrende erhvervsudøver eller tjenesteyder meddeler værtsmedlemsstatens kompetente myndighed, eller ii) om, hvorvidt den pågældende er berettiget til at etablere sig eller udøve sit erhverv i værtsmedlemsstaten.
- For at minimere den unødvendige fremsendelse af følsomme, men ikke altid relevante oplysninger, bør der være en bestemmelse om, at hvis det ikke er strengt nødvendigt at fremsende oplysninger fra straffeattester, bør prædefinerede spørgsmål og svar i IMI-grænsefladen ikke omfatte en anmodning om straffeattester, og de bør omformuleres, så udvekslingen af følsomme oplysninger minimeres. F.eks. kan et værtslands kompetente myndighed være tilfreds med at få at vide, at en udenlandsk advokat er lovmæssigt registreret og har et godt omdømme i hjemlandets advokatforbund, og behøver ikke at få at vide, om den pågældende eventuelt har en trafikforseelse på sin straffeattest, hvis dette ikke hindrer vedkommende i at arbejde som advokat i sit hjemland.

Artikel 3, stk. 2 — Fælles registeransvar og fordeling af ansvarsområder

34. Fordelingen af ansvarsområder i artikel 3 i IMI-beslutningen er uklar og tvetydig. EDPS erkender, at det måske ikke er muligt at nævne hver enkelt behandling udtrykkeligt i IMI-beslutningen og tildele Kommissionen eller en bestemt kompetent myndighed i en bestemt medlemsstat ansvaret herfor. Men IMI-beslutningen burde i det mindste have indeholdt visse retningslinjer for en registeransvarligs vigtigste databeskyttelsesforpligtelser.

35. EDPS anbefaler især at præcisere følgende i en IMI-retsakt:

- alle kompetente myndigheder og IMI-koordinatorer er registeransvarlige for så vidt angår deres egen databehandling som brugere af systemet
- Kommissionen er ikke bruger, men operatør af systemet, og den er først og fremmest ansvarlig for systemets tekniske drift og vedligeholdelse og for at sørge for systemets generelle sikkerhed
- IMI-aktørerne deler ansvaret for oplysningspligt og for at give ret til indsig, indsigelse og berigtigelse som skitseret nedenfor i de nye passager.

Oplysningspligt i forhold til de registrerede

36. EDPS anbefaler, at der indsættes en ny passage i en IMI-retsakt om fordeling af ansvaret for oplysning mellem de fælles registeransvarlige efter en »lagdelt« tilgang. Teksten bør navnlig præcisere følgende:

- For det første bør Kommissionen på sin IMI-website anbringe en omfattende, men klart og enkelt formuleret meddelelse om beskyttelse af privatlivets fred, der omfatter alle de krav, der opstilles i artikel 10 og 11 i forordning (EF) nr. 45/2001. EDPS anbefaler, at meddelelsen ikke blot omfatter Kommissionens begrænsede behandling af de oplysninger, den har adgang til (IMI-brugernes personoplysninger), men også generelt oplyser om den informationsudveksling mellem de forskellige medlemsstaters kompetente myndigheder, som er formålet med databasen.
- For det andet bør alle kompetente myndigheder desuden anbringe en meddelelse om beskyttelse af privatlivets fred på deres websider. Denne meddelelse bør indeholde en henvisning og et link til Kommissionens meddelelse om beskyttelse af privatlivets fred og nærmere oplysninger, der specielt vedrører den pågældende myndighed eller medlemsstat. Alle landespecifikke begrænsninger i retten til indsigt eller information skal f.eks. fremgå af disse meddelelser. Oplysningspligten kan koordineres mellem et lands kompetente myndigheder af et enkelt forbindelseskantor.
- For det tredje bør der senest på det tidspunkt, hvor personoplysningerne uploades, medmindre der gælder begrænsninger, også gives direkte meddelelse til de registrerede med andre midler end meddelelsen om beskyttelse af privatlivets fred på websiden. Det kan anbefales, at der i al den kompetente myndigheds korrespondance med den registrerede (normalt den vandrende tjenesteyder eller erhvervsudøver) indsættes en kort henvisning til IMI og et link til de relevante meddelelser om beskyttelse af privatlivets fred på internettet.

Ret til indsig, indsigelse og berigtigelse

37. EDPS anbefaler også at indsætte en ny passage for at:

- præcisere, hvem de registrerede skal rette deres anmodninger om indsig, deres indsigelser eller deres anmodninger om berigtigelse til
- præcisere, hvilken kompetent myndighed der har kompetence til at tage stilling til disse anmodninger, og
- fastsætte en procedure for det tilfælde, at en registreret indgiver sin anmodning til en IMI-aktør, der ikke har kompetence til at tage stilling hertil.

38. Det bør endvidere præciseres, at Kommissionen kun kan give indsigt i oplysninger, som den selv har legitim adgang til. Kommissionen vil derfor ikke være forpligtet til at give indsigt i informationsudvekslingen mellem kompetente myndigheder. Hvis en registreret alligevel henvender sig til Kommissionen med en sådan anmodning, skal Kommissionen snarest muligt henvise den registrerede til de myndigheder, der har adgang til oplysningerne, og oplyse den registrerede herom.

Artikel 4 — Opbevaring af personoplysninger om de registrerede i forbindelse med informationsudvekslinger

39. Ifølge artikel 4, stk. 1, i IMI-beslutningen skal oplysninger opbevares i en periode på seks måneder, efter at informationsudvekslingen er »formelt afsluttet«.
40. EDPS har forståelse for, at de kompetente myndigheder eventuelt har brug for en vis fleksibilitet i forbindelse med opbevaringen af oplysninger, da der efter det oprindelige spørgsmål og svar kan være opfølgningsspørgsmål vedrørende den samme sag mellem de kompetente myndigheder. Under udarbejdelsen af Artikel 29-Gruppens udtalelse forklarede Kommissionen således, at de administrative procedurer, hvor der kan være brug for informationsudveksling, sædvanligvis afsluttes i løbet af et par måneder, og at formålet med en opbevaringsperiode på seks måneder er at tillade fleksibilitet i tilfælde af eventuelle uforudsete forsinkelser.
41. Når det er sagt og på basis af Kommissionens forklaringer, tvivler EDPS på, at der skulle være en legitim grund til at opbevare oplysningerne i IMI i yderligere seks måneder efter den formelle afslutning af en informationsudveksling. EDPS anbefaler derfor, at seks månedersfristen for automatisk sletning starter på den dato, hvor den anmodende myndighed første gang kontakter den anden myndighed som led i en konkret informationsudveksling. Det vil være bedre at fastsætte datoen for automatisk sletning alt efter de forskellige typer informationsudveksling (idet fristerne altid skal tælle fra påbegyndelsen af udvekslingen). Mens en opbevaringsperiode på seks måneder f.eks. kan være hensigtsmæssig for så vidt angår informationsudvekslinger i forbindelse med direktivet om erhvervsmæssige kvalifikationer, er den samme periode ikke nødvendigvis hensigtsmæssig for så vidt angår andre informationsudvekslinger i forbindelse med fremtidig lovgivning om det indre marked.
42. EDPS tilføjer også, at hvis der ikke tages hensyn til hans anbefalinger, bør det som et absolut minimum afklares, hvad der forstås ved »formel afslutning« af en informationsudveksling. Det skal især sikres, at ingen oplysninger kan opbevares i databasen længere end nødvendigt, bare fordi en kompetent myndighed undlader at »afslutte sagen«.
43. EDPS anbefaler endvidere at vende om på logikken sletning-opbevaring i artikel 4, stk. 2. Kommissionen bør

under alle omstændigheder efterkomme anmodninger om sletning inden ti arbejdsdage, uanset om den anden kompetente myndighed i informationsudvekslingen ønsker at opbevare oplysningerne i IMI. Der bør imidlertid være en automatisk mekanisme, der underretter denne anden kompetente myndighed, så den ikke mister oplysningerne, og så den, hvis den ønsker det, kan downloade eller printe oplysningerne og lagre dem til eget formål uden for IMI under iagttagelse af sine egne databeskyttelsesregler. En underrettingsperiode på ti dage forekommer at være rimelig, både som en minimumsfrist og en maksimumsfrist. Kommissionen bør kun være i stand til at slette oplysninger før udløbet af denne frist på ti dage, hvis begge myndigheder bekræfter, at de ønsker oplysningerne slettet.

Sikkerhedsforanstaltninger

44. EDPS anbefaler også at præcisere, at sikkerhedsforanstaltninger — uanset om de træffes af Kommissionen eller de kompetente myndigheder — bør træffes i overensstemmelse med bedste praksis i medlemsstaterne.

Fælles tilsyn

45. Da informationsudvekslinger i forbindelse med IMI er underlagt en lang række nationale databeskyttelseslove og en lang række nationale databeskyttelsesmyndigheders tilsyn (ud over at de er omfattet af forordning (EF) nr. 45/2001 og EDPS' tilsynsbeføjelser for så vidt angår visse aspekter af behandlingen), anbefaler EDPS, at en IMI-retsakt også indeholder klare bestemmelser, der letter de forskellige involverede databeskyttelsesmyndigheders fælles tilsyn med IMI. Det fælles tilsyn bør følge samme model som i retsakterne om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) ⁽¹⁾

4. KONKLUSIONER

46. EDPS støtter de mål, Kommissionen søger at nå med indførelsen af et elektronisk informationsudvekslingssystem og med regler for dets databeskyttelsesaspekter.
47. IMI-beslutningen har af ovennævnte grunde brug for et solidt retsgrundlag. EDPS anbefaler, at Kommissionen tager sit valg af retsgrundlag op til fornyet overvejelse og finder en løsning for at afhjælpe manglerne i forbindelse med det valgte retsgrundlag, hvilket muligvis vil betyde, at IMI-beslutningen skal udskiftes med en retsakt, der opfylder kravet om retssikkerhed.
48. Som den i sidste ende mest solide løsning foreslår EDPS at undersøge muligheden for Rådets og Europa-Parlamentets vedtagelse af en særskilt retsakt for IMI-systemet, ligesom det var tilfældet for Schengeninformationssystemet, visuminformationssystemet og andre store it-databaser.

⁽¹⁾ Jf. artikel 44-46 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1987/2006 af 20. december 2006 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) (EUT L 381 af 28.12.2006, s. 4), og artikel 60-62 i Rådets afgørelse 2007/533/RIA af 12. juni 2007 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) (EUT L 205 af 7.8.2007, s. 63).

49. Alternativt kan det undersøges, om artikel 34 i servicedirektivet og lignende fremtidige bestemmelser for så vidt angår anden lovgivning om det indre marked kan bruges som det nødvendige retsgrundlag.
50. Herudover indeholder udtalelsen en række forslag angående de bestemmelser om IMI's databeskyttelsesaspekter, som skal indarbejdes i en ny retsakt, der træder i stedet for IMI-beslutningen, jf. ovenfor, eller som skal indarbejdes i selve IMI-beslutningen, der skal ændres, hvis der ikke vedtages nogen ny retsakt.
51. Der er mange af forslagene, som IMI-aktørerne allerede nu kan udmønte i praksis, uden at beslutningen ændres. EDPS forventer, at Kommissionen så vidt muligt tager anbefalingerne i denne udtalelse med i sine overvejelser, i det

mindste på operationelt niveau, i det omfang de vedrører Kommissionens aktiviteter i dennes egenskab af IMI-aktør.

52. Der tænkes her på anbefalingerne vedrørende gennemsigtighed og proportionalitet, fælles registeransvar og fordeling af ansvarsområderne, underretning af de registrerede, ret til indsigt, indsigelse og berigtigelse, opbevaring af oplysninger, sikkerhedsforanstaltninger og fælles tilsyn.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. februar 2008.

Peter HUSTINX

Europæisk Tilsynsførende for Databeskyttelse

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER

KOMMISSIONEN

Meddelelse fra Kommissionen — Statsstøttereglerne anvendelse på foranstaltninger truffet over for pengeinstitutter i forbindelse med den aktuelle globale finanskris

(2008/C 270/02)

1. INDLEDNING

1. Den globale finanskris har taget markant til i styrke og har nu fået alvorlige indvirkninger på EU's banksektor. Ud over de specifikke problemer, der navnlig er forbundet med det amerikanske realkreditmarked og realkreditbase-rede aktiver eller med tab, der skyldes enkelte bankers alt for risikofyldte dispositioner, har man i de seneste uger oplevet en generel svækkelse af tilliden inden for banksektoren. Den udbredte usikkerhed om kreditrisikoen i enkelte pengeinstitutter har resulteret i, at bankerne ikke længere er indstillet på at låne ud til hinanden, hvilket generelt gør det stadigt vanskeligere for bankerne at skaffe sig likviditet.
2. Den aktuelle situation udgør en eksistenstrussel for pengeinstitutter med problemer, som skyldes deres særlige forretningsmodel eller forretningspraksis, hvis svagheder nu træder tydeligt frem og forværres af krisen på finansmarkederne. Hvis sådanne pengeinstitutter igen skal kunne blive rentable på lang sigt og undgå afvikling, er de nødt til at gennemføre en gennemgribende omstrukturering af deres aktiviteter. I den nuværende situation rammer krisen også pengeinstitutter, der er fundamentalt sunde, og hvis vanskeligheder udelukkende beror på de generelle markedsforhold, der har gjort det betydeligt vanskeligere at tilvejebringe likviditet. For at genoprette disse pengeinstitutters rentabilitet på lang sigt kan det være tilstrækkeligt med mindre vidtgående omstruktureringer. Under alle omstændigheder kan de foranstaltninger, der træffes af en medlemsstat for at støtte (visse) pengeinstitutter, der opererer på dets nationale finansmarked, begunstige de pågældende pengeinstitutter på bekostning af andre, der opererer i samme medlemsstat eller i andre medlemsstater.
3. På ØKOFIN-mødet den 7. oktober 2008 vedtog Rådet en række konklusioner, hvori det påtog sig at træffe alle

nødvendige foranstaltninger for at styrke banksystemets sundhed og stabilitet for derigennem at få genskabt tilliden på markedet og bringe finanssektoren til at fungere igen. At få tilført ny kapital til sårbare, systemrelevante pengeinstitutter blev anerkendt som et af midlerne til at sikre indskydernes interesser og styrke stabiliteten i systemet. Desuden enedes man om, at beslutningerne om statslige indgreb skal træffes på nationalt plan, men inden for samordnede rammer og på grundlag af en række fælles EU-principper⁽¹⁾. Ved samme lejlighed lovede Kommissionen hurtigt at udsende retningslinjer om hovedprincipperne for vurderingen af, om rekapitaliserings- og garantiordninger kan anses for at være forenelige med fællesmarkedet, og for vurdering af sådanne konkrete ordninger.

4. I betragtning af det omfang, krisen har fået i dag, hvor den også rammer fundamentalt sunde banker, og under hensyn til den høje grad af integration og indbyrdes afhængighed mellem de europæiske finansmarkeder samt de dramatiske virkninger, som systemrelevante pengeinstitutters konkurs ville få i form af en yderligere forværring af krisen, anerkender Kommissionen, at medlemsstaterne kan finde det nødvendigt at træffe passende foranstaltninger for at sikre stabiliteten i det finansielle system. Da de aktuelle problemer i finanssektoren er af en særlig karakter, kan det

⁽¹⁾ I ØKOFIN-konklusionerne opstilles følgende principper:

- indgreb bør foretages rettidigt og bør i princippet være midlertidige
- medlemsstaterne er opmærksomme på skatteyderes interesser
- indgrebets konsekvenser bør bæres af de eksisterende aktionærer
- medlemsstaterne bør være i stand til at gennemtvinge en ændring af ledelsen
- ledelsen bør ikke oppebære urimelige fordele — staten bør eventuelt kunne gribe ind over for ledelsens aflønning
- konkurrenternes legitime interesser skal tilgodeses, navnlig via statsstøttereglerne
- negative følgevirkninger bør undgås.

være nødvendigt, at sådanne foranstaltninger ikke kun tager sigte på stabilisering af individuelle pengeinstitutter, men også omfatter generelle ordninger.

5. Ved anvendelsen af statsstøttereglerne på de foranstaltninger, der træffes for at imødegå krisen på finansmarkederne, må der tages behørigt hensyn til de ekstraordinære omstændigheder, der i øjeblikket gør sig gældende, men Kommissionen er nødt til at sikre, at sådanne foranstaltninger ikke skaber unødige konkurrencefordrejninger mellem pengeinstitutterne på markedet eller giver anledning til negative følgevirkninger i andre medlemsstater. Formålet med denne meddelelse er at redegøre for de kriterier, der er relevante ved vurderingen af, om generelle ordninger såvel som anvendelse af sådanne ordninger i enkelttilfælde og systemrelevante ad hoc-tilfælde kan anses for forenelige med traktaten. Ved anvendelsen af disse kriterier på foranstaltninger truffet af medlemsstaterne vil Kommissionen handle så hurtigt som muligt af hensyn til den retlige sikkerhed og for at genoprette tilliden på finansmarkederne.

2. ALMINDELIGE PRINCIPPER

6. Statsstøtte til kriseramte individuelle virksomheder vurderes normalt efter traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), samt Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder ⁽¹⁾ (»rammebestemmelserne for rednings- og omstrukturingsstøtte«), som indeholder Kommissionens redegørelse for, hvordan den anvender traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), på denne form for støtte. Rammebestemmelserne er generelle, men indeholder en række specifikke kriterier for finanssektoren.
7. Desuden kan Kommissionen i henhold til traktatens artikel 87, stk. 3, litra b), godkende statsstøtte til at »afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi«.
8. Kommissionen bekræfter i overensstemmelse med retspraksis og sin egen beslutningspraksis ⁽²⁾, at traktatens artikel 87, stk. 3, litra b), skal fortolkes restriktivt med hensyn til, hvad der kan betragtes som en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi.

⁽¹⁾ EUT C 244 af 1.10.2004, s. 2.

⁽²⁾ Se forenede sager T-132/96 og T-143/96, *Freistaat Sachsen og Volkswagen AG mod Kommissionen*, Sml. 1999 II, s. 3663, præmis 167. Se i overensstemmelse hermed tillige Kommissionens beslutning 98/490/EF i sag C 47/96, *Crédit Lyonnais* (EFT L 221 af 8.8.1998, s. 28), nr. 10.1, Kommissionens beslutning 2005/345/EF i sag C 28/02, *Bankgesellschaft Berlin* (EUT L 116 af 4.5.2005, s. 1), nr. 153 ff., og Kommissionens beslutning i sag C 50/06, *BAWAG* (EUT L 83 af 26.3.2008, s. 7), nr. 166. Se endvidere Kommissionens beslutning i sag NN 70/07, *Northern Rock* (EUT C 43 af 16.2.2008, s. 1), Kommissionens beslutning i sag NN 25/08, *Redningsstøtte til WestLB* (EUT C 189 af 26.7.2008, s. 3), Kommissionens beslutning af 4. juni 2008 i sag C 9/08, *SachsenLB*, endnu ikke offentliggjort.

9. I lyset af den alvorlige karakter, som den aktuelle krise på finansmarkederne har fået, og dens mulige virkninger for medlemsstaternes samlede økonomi, finder Kommissionen, at der under de nuværende omstændigheder kan gøres brug af artikel 87, stk. 3, litra b), som hjemmel for støtteforanstaltninger, der træffes for at imødegå denne systemiske krise. Det gælder i særdeleshed for støtte, der ydes gennem en generel ordning, som er åben for adskillige eller alle pengeinstitutter i en medlemsstat. Såfremt medlemsstaternes myndigheder med ansvar for finansiel stabilitet over for Kommissionen erklærer, at der er risiko for en sådan alvorlig forstyrrelse, vil det være af særlig relevans for Kommissionens vurdering.
10. *Ad hoc*-foranstaltninger truffet af medlemsstaterne er ikke undtaget, når kriterierne i artikel 87, stk. 3, litra b), er opfyldt. Er der tale om såvel ordninger som *ad hoc*-foranstaltninger, bør vurderingen foretages på grundlag af de generelle principper i rammebestemmelserne for rednings- og omstrukturingsstøtte, som er vedtaget i medfør af traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), men de aktuelle omstændigheder kan begrunde ekstraordinære foranstaltninger, såsom strukturelle hjælpeforanstaltninger, beskyttelse af bl.a. kreditorers rettigheder og redningsforanstaltninger, der potentielt vil kunne have en varighed på over 6 måneder.
11. Det bør dog understreges, at ovennævnte betragtninger indebærer, at artikel 87, stk. 3, litra b), principielt ikke kan bringes i anvendelse i krisesituationer i andre sektorer, hvor der ikke er lige så stor risiko for umiddelbare indvirkninger på en medlemsstats økonomi som helhed. For finanssektorens vedkommende kan denne bestemmelse kun påberåbes i virkelig ekstraordinære situationer, hvor der er risiko for, at finansmarkederne helt ophører med at fungere.
12. Når der foreligger en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi som beskrevet ovenfor, kan artikel 87, stk. 3, litra b), ikke anvendes på ubestemt tid, men kun så længe krisesituationen begrundes det.
13. Det indebærer, at det er nødvendigt at tage alle generelle ordninger, der indføres med hjemmel heri, f.eks. i form af en garanti- eller rekapitaliseringsordning, op til fornyet overvejelse med jævne mellemrum, og at de afskaffes, så snart den økonomiske situation i den pågældende medlemsstat åbner mulighed herfor. Kommissionen anerkender, at det ikke i øjeblikket er muligt at forudse, hvor længe de aktuelle ekstraordinære problemer på finansmarkederne vil vare ved, og at det for at genoprette tilliden kan være nødvendigt at udsende et signal om, at ordningen vil vedblive med at være i kraft, så længe krisen består, men det er Kommissionens opfattelse, at det for at en generel ordning kan anses for at være forenelig med fællesmarkedet, må kræves, at medlemsstaten mindst hver sjette måned tager den op til revision og rapporterer til Kommissionen om udfaldet af denne revision.
14. Desuden finder Kommissionen, at pengeinstitutter, der har likviditetsproblemer, men som i øvrigt uden de aktuelle ekstraordinære omstændigheder ville være fundamentalt sunde, bør behandles anderledes end pengeinstitutter med internt betingede problemer. For de første pengeinstitutters vedkommende er rentabilitetsproblemerne en følge af

eksterne faktorer, og beror på den aktuelle ekstreme situation på finansmarkedet og ikke på manglende effektivitet eller risikofyldte dispositioner. De konkurrencefordrejninger, som ordninger til støtte for disse pengeinstitutter afføder, vil derfor normalt være af mere begrænset karakter og ikke kræve så omfattende omstrukturering. Derimod vil andre pengeinstitutter, som kan antages at blive særligt ramt af tab forårsaget af f.eks. manglende effektivitet, ringe risikostyring af aktiver eller risikofyldte strategier, falde ind under de normale rammer for redningsstøtte og i særdeleshed have behov for en gennemgribende omstrukturering såvel som kompenserende foranstaltninger, der kan begrænse konkurrencefordrejningerne ⁽¹⁾. I alle tilfælde gælder imidlertid, at uden passende sikkerhedsforanstaltninger kan iværksættelsen af garanti- og rekapitaliseringsordninger resultere i betydelige konkurrencefordrejninger, fordi de kan give de pågældende pengeinstitutter urimelige fordele på bekostning af deres konkurrenter eller forværre likviditetsproblemerne i pengeinstitutter i andre medlemsstater.

15. I overensstemmelse med de generelle principper, der ligger til grund for traktatens statsstøtteregler, og som indebærer, at enhver støtte, der ydes, ikke må overstige, hvad der er strengt nødvendigt for at nå det legitime mål, der tilsigtes med støtten, og hvorefter konkurrencefordrejninger skal undgås eller minimeres mest muligt, og henset til de aktuelle omstændigheder, skal alle generelle støtteforanstaltninger være:

- klart målrettede for effektivt at kunne afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i økonomien
- stå i rimeligt forhold til problemet og ikke være mere vidtgående, end påkrævet
- udformet på en sådan måde, at negative følgevirkninger for konkurrenter, andre sektorer og andre medlemsstater minimeres.

16. At hensyn til det indre markedes funktion er det nødvendigt, at disse kriterier opfyldelse i overensstemmelse med statsstøttereglerne og de grundlæggende frihedsrettigheder i traktaten, herunder forbuddet mod diskrimination. Ved vurderingen vil Kommissionen tage hensyn til følgende kriterier, når den skal afgøre om de nedennævnte former for statsstøtteforanstaltninger er forenelige med fællesmarkedet.

3. GARANTIER FOR PENGEINSTITUTTERS FORPLIGTELSE

17. De ovennævnte principper indebærer, at der må anlægges følgende betragtninger med hensyn til garantiordninger til dækning af pengeinstitutters forpligtelser, som er indført gennem erklæring, ved lov eller aftale, idet det understreges, at disse betragtninger er af generel karakter og skal tilpasses de særlige forhold, der gør sig gældende i det konkrete tilfælde.

Adgang til garantiordningen

18. Der kan opstå betydelige konkurrencefordrejninger, såfremt visse markedsaktører udelukkes fra de fordele, de er forbundet med garantien. De kriterier, der gælder for et pengeinstituts adgang til at indtræde i garantiordningen, skal være objektive, tage behørigt hensyn til pengeinstituttets rolle i det relevante banksystem og den samlede økonomi, og de må ikke være diskriminerende, således at urimelige fordrejninger på nabomarkeder og det indre marked som helhed undgås. Forbuddet mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet indebærer, at alle pengeinstitutter, der er etableret i den pågældende medlemsstat, herunder datterselskaber, og som har betydelige aktiviteter i denne medlemsstat, bør have adgang til ordningen.

Garantiens materielle anvendelsesområde — hvilke former for forpligtelser den må dække

19. Under de aktuelle ekstraordinære omstændigheder kan det være nødvendigt at give indskydere i pengeinstitutter sikkerhed for, at de ikke kommer til at lide tab, for derigennem at mindske risikoen for et stormløb på bankerne og uheldige afsmitningsvirkninger for sunde banker. I princippet kan det i forbindelse med en systemisk krise være berettiget, at der tilvejebringes generelle garantier, der dækker detailindskud (og detailtilgodehavender).
20. For garantier, der dækker andet og mere end detailindskud, gælder, at de former for tilgodehavender og forpligtelser, garantien dækker, i videst mulige omfang skal være afpasset efter den konkrete årsag til problemerne og være begrænset til, hvad der kan anses for at være nødvendigt for at imødegå det konkrete aspekt ved den aktuelle finanskrise, idet de i modsat fald kunne forsinke den nødvendige tilpasningsproces og resultere i risiko for letsindig adfærd ⁽²⁾.
21. Ved anvendelsen af dette princip kan den manglende likviditet på markedet for udlån mellem banker, der er en følge af udhulingen af pengeinstitutternes tillid til hinanden, også begrunde, at visse former for engrosindskud og endog kort- og mellemfristede gældsinstrumenter dækkes, for så vidt som sådanne forpligtelser ikke allerede i tilstrækkeligt omfang er dækket af eksisterende investorordninger m.v. ⁽³⁾.
22. Udvidelsen af garantidækningen til at omfatte andre end disse relativt bredt definerede forpligtelser ville kræve en nøjere granskning af begrundelsen for en sådan udvidelse.
23. Sådanne garantiordninger bør i princippet ikke omfatte efterstillet gæld (»tier 2 capital«) eller dække alle former for forpligtelser, da det kunne resultere i, at de derigennem blot kom til at tilgodese aktionærers og andre risikokapitalinvestorers interesser. For ordninger, der dækker sådanne forpligtelser og derved åbner mulighed for kapitaludvidelser og øget långivning, kan det være nødvendigt at indføre særlige restriktioner.

⁽¹⁾ Den nærmere udformning og tidsmæssige gennemførelse af den pågældende omstrukturering kan naturligvis blive påvirket af den nuværende voldsomme uro på finansmarkederne.

⁽²⁾ En af måderne, hvorpå man også vil kunne sikre garantiordningens proportionalitet, kan bestå i at begrænse garantibeløbet, f.eks. i forhold til pengeinstituttets balancesum.

⁽³⁾ F.eks. særligt dækkede obligationer og gæld og indlån med pant i statsobligationer eller særligt dækkede obligationer.

Garantiordningens varighed

24. Varigheden og omfanget af enhver garantiordning, der ikke udelukkende dækker detailindskud, skal være begrænset til det nødvendige minimum. I overensstemmelse med de ovenstående almindelige principper finder Kommissionen i betragtning af usikkerheden om, hvor længe de aktuelle fundamentale funktionssvigt på finansmarkederne vil vare ved, at det er en forudsætning for en generel garantiordnings forenelighed med fællesmarkedet, at medlemsstaten hver sjette måned tager ordningen op til fornyet overvejelse, som omfatter en vurdering af ordningens fortsatte berettigelse og det eventuelle behov for tilpasninger af ordningen i lyset af udviklingen på finansmarkederne. Resultaterne af denne revision skal meddeles Kommissionen. Når der er sikkerhed for en sådan regelmæssig fornyet overvejelse, vil ordningen i princippet kunne godkendes for mere end seks måneder og op til to år. Hvis Kommissionen godkender det, er der mulighed for en yderligere forlængelse, så længe krisen på finansmarkedet gør det nødvendigt. Såfremt garantiordningen åbner mulighed for en fortsat dækning af de relevante forpligtelser frem til en forfaldsdato, der ligger efter garantiperiodens udløb, vil det være nødvendigt at indføre yderligere sikkerhedsforanstaltninger for at forhindre urimelige konkurrencefordrejninger. De kan bl.a. bestå i en afkortning af garantiperioden i forhold til, hvad der i princippet er tilladt ifølge denne meddelelse, prisrestriktioner og kvantitative begrænsninger af de forpligtelser, der er dækket.

Støttens begrænsning til et minimum — den private sektors bidrag

25. I overensstemmelse med det generelle statsstøtteprincip om, at støttens størrelse og intensitet skal være begrænset til det absolutte minimum, skal medlemsstaterne sørge for, at de omfattede pengeinstitutter og/eller sektoren bidrager til at dække omkostningerne ved garantien og, hvis det bliver nødvendigt, omkostningerne ved statens indtræden, hvis garantien bliver udløst.

26. Dette bidrags nøjagtige beregning og sammensætning afhænger af de konkrete omstændigheder. Det er Kommissionens opfattelse, at en passende kombination af nogle eller alle følgende elementer ⁽¹⁾ opfylder kravet om, at støtten holdes nede på et minimum:

- Garantiordningen skal være baseret på, at de pengeinstitutter, der er med i garantien, og/eller finanssektoren som helhed yder et passende bidrag ⁽²⁾. I betragtning af vanskelighederne ved at fastlægge markedsprisen for garantier af denne art og omfang i mangel af et sammenligneligt benchmark, og henset til de vanskeligheder, pengeinstitutterne under de aktuelle omstændigheder kan have ved at betale de fulde beløb, bør garantiprovisionen fastlægges på et niveau, der bedst muligt svarer til, hvad der kunne anses for at være en markedspris. Hensigtsmæssige prismekanismer, der

afspejler de forskellige grader af risiko og pengeinstitutternes forskellige kreditprofiler og behov, vil udgøre et væsentligt bidrag til at sikre ordningens proportionalitet.

- Hvis garantien udløses, kunne et yderligere betydeligt bidrag fra den private sektor bestå i dækning af i det mindste en betydelig del af det pågældende pengeinstituts (hvis det fortsætter med at bestå) eller sektorens udestående forpligtelser, mens medlemsstatens bidrag begrænses til, hvad der overstiger denne dækning.
- Kommissionen anerkender, at pengeinstitutterne måske ikke øjeblikkeligt er i stand til fuldt ud at betale et passende vederlag for denne garanti. Som et supplement til eller delvis erstatning for ovennævnte kunne medlemsstaterne derfor overveje at indføre en klausul om, at pengeinstitutterne skal betale en merprovision for garantien som sådan (såfremt den ikke bliver udløst) eller tilbagebetale i det mindst en del af ethvert beløb, medlemsstaten har måttet betale under garantien (såfremt den bliver udløst), så snart de er i stand til det.

Undgåelse af uforholdsmæssige konkurrencefordrejninger

27. I betragtning af den iboende risiko for, at en garantiordning vil få negative indvirkninger på banker, som ikke er omfattet af garantiordningen, herunder banker i andre medlemsstater, skal ordningen indeholde egnede mekanismer, der mest muligt begrænser sådanne fordrejninger og risikoen for misbrug af de fordele, statsgarantien er forbundet med. Sådanne sikkerhedsforanstaltninger, der også er vigtige for at afværge en risiko for letsindig adfærd, bør omfatte en passende kombination af alle eller nogle af følgende elementer ⁽³⁾:

- adfærdsregler, der sikrer, at pengeinstitutterne ikke på baggrund af garantien anlægger en aggressiv ekspansionsstrategi til skade for konkurrenter, der ikke er omfattet af en sådan beskyttelse. Der kan f.eks. være tale om:
 - at pengeinstitutterne skal afholde sig fra bestemte former for markedsføring, f.eks. reklamer, hvori der slås på, at pengeinstituttet er med i ordningen, at de skal holde priserne på et bestemt niveau eller ikke må udvide deres aktiviteter, f.eks. gennem indførelse af et markedsandelsloft ⁽⁴⁾
 - at balancesummen i de pengeinstitutter, der er med i ordningen, skal holdes nede på et bestemt niveau i forhold til et egnet benchmark (f.eks. bruttonationalproduktet eller væksten på pengemarkedet) ⁽⁵⁾

⁽¹⁾ Dette er en ikke-udtømmende liste over midler til at holde støtten på et minimum.

⁽²⁾ F.eks. via en sammenslutning af private banker.

⁽³⁾ Dette er en ikke-udtømmende liste over midler til at forhindre uforholdsmæssige konkurrencefordrejninger.

⁽⁴⁾ Tilbageholdelse af overskud for at sikre en passende rekapitalisering kunne også indgå i overvejelserne.

⁽⁵⁾ Samtidig med at der skabes sikkerhed for, at der er tilstrækkelig adgang til kredit i økonomien, især i tilfælde af en recession.

- at pengeinstitutterne ikke må anlægge en adfærd, der ikke er forenelig med garantiens formål, f.eks. tilbagekøb af aktier eller nye aktieoptioner til ledelsen
- egnede bestemmelser, som sætter den pågældende medlemsstat i stand til at gennemtvinge, at disse adfældsregler overholdes, herunder inddragelse af garantidækningen, hvis et pengeinstitut ikke overholder reglerne.

Opfølgning med tilpasningsforanstaltninger

28. For i videst mulig omfang at forhindre konkurrencefordrejninger skal en generel garantiordning efter Kommissionens opfattelse betragtes som en midlertidig nødforanstaltning til imødegåelse af de akutte symptomer af den aktuelle krise på finansmarkederne. Derfor kan disse foranstaltninger per definition ikke udgøre nogen færdigsyet løsning på de problemer, der er årsag til denne krise, og som hænger sammen med strukturelle funktionssvigt i finansmarkedernes organisation eller konkrete problemer i visse pengeinstitutter eller en kombination af begge.
29. En garantiordning må derfor rettidigt følges op af de nødvendige tilpasningsforanstaltninger for hele sektoren og/eller af en omstrukturering eller afvikling af enkelte pengeinstitutter, navnlig institutter, for hvilke garantien er blevet udløst.

Ordningens anvendelse i individuelle tilfælde

30. I de tilfælde, hvor garantiordningen udløses for et pengeinstitut, må det kræves, at denne redningsforanstaltning, der tager sigte på at holde det insolvente institut gående og forårsager yderligere konkurrencefordrejninger ud over dem, som den generelle indførelse af ordningen afføder, så snart situationen på finansmarkedet åbner mulighed herfor, følges op med, at der tages skridt til at omstrukturere eller afvikle pengeinstituttet. Det indebærer, at der for pengeinstitutter, for hvilke garantien er blevet udløst, skal foretages anmeldelse af en omstrukturings- eller afviklingsplan, som Kommissionen vil vurdere særskilt i relation til foreneligheden med statsstøttereglerne ⁽¹⁾.
31. I sin vurdering af en omstrukturingsplan vil Kommissionen lade sig lede af kravene om:
- at sikre, at det pågældende pengeinstituts rentabilitet genoprettes på lang sigt

⁽¹⁾ Kommissionen mener principielt, at hvis der må ydes støtte til et pengeinstitut, der deltager i garantiordningen, må denne støtte senest seks måneder efter følges op med en omstrukturings- eller afviklingsplan. For at lette arbejdet for medlemsstaterne og Kommissionen vil Kommissionen være rede til at behandle samlede anmeldelser omfattende samme type omstrukturings-/afviklingsplaner. Kommissionen vil kunne være indforstået med, at det ikke er nødvendigt at fremsende en plan, når anmeldelsen vedrører en ren afvikling af et pengeinstitut, eller når instituttet er af ubetydelig størrelse.

- at sikre, at støtten holdes på et minimum, og at der ydes et betydeligt privat bidrag til dækning af omkostningerne ved omstruktureringen

- at sikre, at der ikke bliver tale om uforholdsmæssige konkurrencefordrejninger, og at udløsningen af garantien ikke giver nogen urimelige fordele.

32. I sin vurdering kan Kommissionen støtte sig på sine hidtidige erfaringer fra anvendelsen af statsstøttereglerne på pengeinstitutter, idet der tages hensyn til, at der foreligger en særlig situation på grund af en krise, der har nået et sådant omfang, at der er tale om en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi.

33. Kommissionen vil også tage hensyn til den sondring, der må foretages mellem støtte, der nødvendiggøres af de aktuelle flaskehalse i adgangen til likviditet for i øvrigt fundamentalt sunde pengeinstitutter, og den støtte, der ydes til pengeinstitutter, som derudover også er ramt af strukturelle solvensproblemer, der f.eks. beror på deres særlige forretningsmodel eller investeringsstrategi. Støtte til den sidstnævnte kategori af pengeinstitutter vil i princippet kunne rejse større problemer.

4. REKAPITALISERING AF PENGEINSTITUTTER

34. En anden systemisk foranstaltning til imødegåelse af den aktuelle finanskriser kan være at indføre en rekapitaliseringsordning til støtte for pengeinstitutter, der er fundamentalt sunde, men kan være nødlidende på grund af den ekstreme situation på finansmarkederne. Målet vil være at tilvejebringe offentlige midler, der direkte kan styrke pengeinstitutternes kapitalgrundlag, eller på anden vis lette en kapitaltilførsel, således at negative systemiske følgevirkninger undgås.

35. I princippet finder de ovenstående betragtninger om generelle garantiordninger med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse på rekapitaliseringsordninger. Det gælder, hvad angår:

- objektive og ikke-diskriminerende kriterier for at være omfattet af ordningen

- ordningens varighed

- støttens begrænsning til det strengt nødvendige

- behovet for sikkerhedsforanstaltninger mod misbrug og uforholdsmæssige konkurrencefordrejninger, under hensyntagen til, at kapitaltilførsler er irreversible og derfor kræver, at ordningen indeholder særlige klausuler, som sætter medlemsstaten i stand til at overvåge og gennemtvinge overholdelsen af disse sikkerhedsforanstaltninger og i det fornødne omfang siden skride ind mod uforholdsmæssige konkurrencefordrejninger ⁽²⁾

⁽²⁾ Jf. principperne i rammebestemmelserne for rednings- og omstrukturingsstøtte.

- kravet om, at rekapitaliseringen som en nødforanstaltning til at hjælpe pengeinstituttet gennem krisen skal følges op af en omstruktureringsplan for instituttet, som Kommissionen skal vurdere særskilt, under hensyntagen til såvel sondringen mellem fundamentalt sunde pengeinstitutter, der alene er ramt af de nuværende problemer med at finde likviditet, og pengeinstitutter, der derudover også lider af mere strukturbetungede solvensproblemer, f.eks. på grund af deres særlige forretningsmodel eller investeringsstrategi, og denne sondrings indvirkning på omstruktureringsbehovets omfang.
36. Rekapitaliseringsordningers særlige karakter giver anledning til følgende betragtninger.
37. Afgørelsen af, hvilke pengeinstitutter der kan deltage i ordningen, bør være baseret på objektive kriterier, såsom behovet for at sikre et tilstrækkeligt kapitalgrundlag i forhold til solvenskravene, som ikke fører til urimelig særbehandling. Finanstilsynsmyndighedernes vurdering af, at der er et behov, vil være et positivt element.
38. Kapitalindsprøjtningen skal være begrænset til det nødvendige minimum og må ikke sætte pengeinstituttet i stand til at slå ind på en aggressiv markedsføring eller udvide sine aktiviteter eller tage andre skridt, der ville føre til uforholdsmæssige konkurrencefordrejninger. I den forbindelse vil Kommissionen anlægge en positiv vurdering af, at der fastholdes strengere mindstesolvenskrav og/eller at kapitaltilførslen begrænses til balancesummen. De deltagende pengeinstitutter bør med deres egne midler, herunder private midler, yde det størst mulige bidrag i lyset af den aktuelle krise ⁽¹⁾.
39. Ved kapitaltilførsler til pengeinstitutter skal det sikres, at støttebeløbet begrænses mest muligt. Alt efter hvilken måde kapitaltilførslen foregår på (f.eks. aktier, warrants, efterstillet kapital ...), bør medlemsstaten i princippet opnå rettigheder, hvis værdi svarer til det bidrag, den har ydet til rekapitaliseringen. Udstedelseskursen på nye aktier skal fastsættes på grundlag af en markedsorienteret vurdering. For at sikre, at den offentlige støtte kun ydes mod en passende modydelse, vil Kommissionen se positivt på f.eks. præferenceaktier, der giver et passende afkast. Alternativt kunne det overvejes at indføre klausuler om tilbagebetaling.
40. Tilsvarende betragtninger gælder for andre foranstaltninger og ordninger, der tager sigte på at angribe problemet på pengeinstitutternes aktivside, og som bidrager til at styrke instituttets kapitalgrundlag. I særdeleshed gælder, at hvis en medlemsstat køber eller bytter aktiver, skal det ske på grundlag af en vurdering, der afspejler aktivernes underliggende risiko, og uden nogen diskrimination i relation til sælgerne.
41. Støtteordningens godkendelse fritager ikke medlemsstaten fra pligten til hvert halvår at indsende en rapport til Kommissionen om ordningens anvendelse samt senest seks måneder efter datoen for støttens ydelse at indsende planer for de pengeinstitutter, der deltager i ordningen ⁽²⁾.
42. Ligesom for garantiordningers vedkommende, men under hensyntagen til rekapitaliseringsforanstaltningers irreversible karakter, vil Kommissionen i sin vurdering af sådanne planer se på, om der er sammenhæng mellem de samlede resultater af den rekapitalisering, der er foregået under ordningen, og en rekapitaliseringsforanstaltning truffet uden for rammerne af en sådan ordning i overensstemmelse med principperne i rammebestemmelserne for rednings- og omstruktureringsstøtte, under hensyn til den særlige situation affødt af den systemiske krise på finansmarkederne.

5. KONTROLLERET AFVIKLING AF PENGEINSTITUTTER

43. På baggrund af den aktuelle finanskriser vil medlemsstaterne måske også ønske at gennemføre en kontrolleret afvikling af visse pengeinstitutter inden for deres jurisdiktion. En sådan kontrolleret afvikling vil, eventuelt kombineret med en tilførsel af offentlige midler, kunne iværksættes i individuelle tilfælde, enten som det næste skridt efter ydelse af redningsstøtte til et pengeinstitut, når det bliver klart, at en omstrukturering ikke vil lykkes, eller som én enkeltstående foranstaltning. En kontrolleret afvikling kan også indgå som led i en generel garantiordning, f.eks. når en medlemsstat iværksætter en afvikling af pengeinstitutter, for hvilke garantien er blevet udløst.
44. Også her følger vurderingen af en sådan ordning og af individuelle afviklingsforanstaltninger iværksat under en sådan ordning med de fornødne tilpasninger de samme principper som anført ovenfor for garantiordninger.
45. Afviklingsforanstaltningens særlige karakter giver anledning til følgende betragtninger.
46. I forbindelse med afviklingen må man være særlig opmærksom på nødvendigheden af at reducere enhver risiko for letsindig adfærd, bl.a. ved at udelukke aktionærer og eventuelt visse typer kreditorer fra at modtage nogen støtte i forbindelse med den kontrollerede afvikling.
47. For at undgå uforholdsmæssige konkurrencefordrejninger bør afviklingsfasens varighed begrænses til den tid, der er strengt nødvendig for en velordnet afvikling af pengeinstituttet. Så længe pengeinstituttet fortsætter med at operere, må det ikke gå ind i nogen ny aktivitet, men blot videreføre de hidtidige. Banklicensen bør inddrages snarest muligt.

⁽¹⁾ Det kan være nødvendigt, at startbidraget på et senere stadium suppleres af yderligere bidrag.

⁽²⁾ For at lette arbejdet for medlemsstaterne og Kommissionen vil Kommissionen være rede til at behandle samlede anmeldelser omfattende samme type reorganisering-/afviklingsplaner. Kommissionen vil kunne være indforstået med, at det ikke er nødvendigt at fremsende en plan, når der udelukkende er tale om afvikling af et pengeinstitut, eller når instituttet er af ubetydelig størrelse.

48. I forbindelse med kravet om, at støtten skal holdes nede på det niveau, der er strengt nødvendigt for at nå det tilsigtede mål, må der også tages hensyn til, at det for at sikre finansiell stabilitet i den aktuelle krisesituation kan være nødvendigt at indfri visse kreditorers tilgodehavender gennem støtteforanstaltninger. De kriterier, der opstilles for afgørelsen af, hvilke typer tilgodehavender der skal indfris, bør være baseret på de samme regler som dem, der gælder for forpligtelser dækket af en garantiordning.
49. For at sikre, at der ikke bliver ydet nogen støtte til køberne af pengeinstituttet eller dele af det eller til de dele, der afhændes, er det vigtigt, at visse vilkår for salget overholdes. Kommissionen vil i sin vurdering af, om der foreligger statsstøtte, lægge følgende kriterier til grund:
- salgsprocessen bør være åben og ikke-diskriminerende
 - salget bør finde sted på markedsvilkår
 - pengeinstituttet eller staten alt efter hvilken struktur der vælges bør stræbe efter at opnå den højest mulige pris for pengeinstituttets aktiver og forpligtelser
 - såfremt det bliver nødvendigt at yde støtte til den økonomiske aktivitet, der skal afhændes, må der foretages en individuel vurdering på grundlag af principperne i rammebestemmelserne for rednings- og omstrukturingsstøtte.
50. Hvis det efter disse kriterier fastslås, at der er ydet støtte til køberne eller til de afhændede dele, vil denne støttes forenelighed skulle vurderes særskilt.

6. ANDRE FORMER FOR LIKVIDITETSBISTAND

51. For at imødegå akutte likviditetsproblemer i nogle pengeinstitutter vil medlemsstaterne måske ønske at følge garantieller rekapitaliseringsordninger op med supplerende likviditetsbistand, ved hjælp af offentlige midler (herunder midler fra centralbanken). Kommissionen har allerede slået fast, at når en medlemsstat/centralbank reagerer på en bankkrise ikke med selektive foranstaltninger til fordel for bestemte banker, men derimod med generelle foranstaltninger, som alle sammenlignelige aktører på markedet kan få adgang til (f.eks. lån til hele markedet på lige vilkår), falder sådanne generelle foranstaltninger ofte uden for statsstøttereglerne rammer og vil ikke skulle anmeldes til Kommissionen. Kommissionen finder f.eks., at centralbankers pengepolitiske aktiviteter, såsom open market-operationer og stående faciliteter, ikke falder ind under statsstøttereglerne. Under særlige omstændigheder vil øremærket støtte til et bestemt pengeinstitut måske heller ikke blive betragtet som statsstøtte. Kommissionen finder ⁽¹⁾, at når centralbanker stiller midler til rådighed for et pengeinstitut i et sådant tilfælde, er der muligvis ikke tale om statsstøtte, når bl.a. følgende betingelser er opfyldt:
- pengeinstituttet er solvent på det tidspunkt, hvor likviditetsfaciliteten stilles til rådighed, og denne facilitet indgår ikke som en del af en større støttepakke
 - faciliteten er dækket af fuld sikkerhed med haircuts, i forhold til kvaliteten og markedsværdien
 - pengeinstituttet betaler en ekstraordinært høj rente til centralbanken
 - foranstaltningen iværksættes på centralbankens eget initiativ og er i særdeleshed ikke bakket op af nogen modgaranti fra staten.
52. Kommissionen finder, at hvis en ordning med likviditetsbistand med offentlige midler (herunder fra centralbanken) udgør statsstøtte, vil den under de nuværende ekstraordinære omstændigheder kunne være forenelig med fællesmarkedet efter principperne i rammebestemmelserne for rednings- og omstrukturingsstøtte. Forudsat at der er sikkerhed for, at en sådan likviditetsordning tages op til revision hver sjette måned ⁽²⁾, vil ordningen kunne godkendes for et længere tidsrum end seks måneder, i princippet for op til to år. Efter Kommissionens godkendelse vil ordningen kunne forlænges yderligere, hvis krisen på finansmarkederne gør det nødvendigt.

7. HURTIG BEHANDLING AF STATSSTØTTESAGER

53. Ved anvendelsen af statsstøttereglerne på de foranstaltninger, denne meddelelse omhandler, under hensyntagen til de aktuelle forhold på finansmarkederne bør Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne både sikre, at disse foranstaltninger er udformet således, at det tilsigtede mål nås, og at de konkurrencefordrejninger, de afføder både i medlemsstaterne og mellem dem indbyrdes, holdes på et minimum. For at lette dette samarbejde og give såvel medlemsstaterne som tredjemand den fornødne retlige sikkerhed i relation til de trufne foranstaltningers forenelighed med traktaten (hvilket er vigtigt for genoprettelsen af tilliden til markederne), er det yderst vigtigt, at medlemsstaterne underretter Kommissionen om deres planer om at indføre sådanne foranstaltninger og anmelder dem så udførligt og tidligt som muligt, under alle omstændigheder før foranstaltningen gennemføres. Kommissionen har taget skridt til at sikre, at når der foreligger en fuldstændig anmeldelse, vil beslutningen blive truffet hurtigt, om fornødent inden for 24 timer eller i løbet af en weekend.

⁽¹⁾ Se f.eks. *Northern Rock* (EUT C 43 af 16.2.2008, s. 1).

⁽²⁾ De i punkt 24 nævnte principper gælder for denne revision.

Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion**(Sag COMP/M.5154 — CASC JV)****(EØS-relevant tekst)**

(2008/C 270/03)

Den 14. august 2008 besluttede Kommissionen ikke at rejse indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og at erklære den forenelig med fællesmarkedet. Denne beslutning er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den kan fås:

- på Kommissionens websted for konkurrence (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor
- i elektronisk form på webstedet EUR-Lex under dokumentnummer 32008M5154. EUR-Lex giver online adgang til EU-retten (<http://eur-lex.europa.eu>).

Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion**(Sag COMP/M.5169 — Galp Energia España/Agip España)****(EØS-relevant tekst)**

(2008/C 270/04)

Den 9. september 2008 besluttede Kommissionen ikke at rejse indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og at erklære den forenelig med fællesmarkedet. Denne beslutning er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den kan fås:

- på Kommissionens websted for konkurrence (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor
 - i elektronisk form på webstedet EUR-Lex under dokumentnummer 32008M5169. EUR-Lex giver online adgang til EU-retten (<http://eur-lex.europa.eu>).
-

Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion
(Sag COMP/M.5201 — Total Produce/Haluco/JV)

(EØS-relevant tekst)

(2008/C 270/05)

Den 11. august 2008 besluttede Kommissionen ikke at rejse indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og at erklære den forenelig med fællesmarkedet. Denne beslutning er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den kan fås:

- på Kommissionens websted for konkurrence (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor
- i elektronisk form på webstedet EUR-Lex under dokumentnummer 32008M5201. EUR-Lex giver online adgang til EU-retten (<http://eur-lex.europa.eu>).

Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion
(Sag COMP/M.5321 — LAHC/Barclays Life)

(EØS-relevant tekst)

(2008/C 270/06)

Den 15. oktober 2008 besluttede Kommissionen ikke at rejse indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og at erklære den forenelig med fællesmarkedet. Denne beslutning er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den kan fås:

- på Kommissionens websted for konkurrence (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor
 - i elektronisk form på webstedet EUR-Lex under dokumentnummer 32008M5321. EUR-Lex giver online adgang til EU-retten (<http://eur-lex.europa.eu>).
-

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS
INSTITUTIONER OG ORGANER

KOMMISSIONEN

Euroens vekselkurs ⁽¹⁾

24. oktober 2008

(2008/C 270/07)

1 euro =

Valuta	Kurs	Valuta	Kurs
USD amerikanske dollar	1,2596	TRY tyrkiske lira	2,1434
JPY japanske yen	117,4	AUD australske dollar	2,0506
DKK danske kroner	7,4565	CAD canadiske dollar	1,5994
GBP pund sterling	0,8061	HKD hongkongske dollar	9,7632
SEK svenske kroner	9,9815	NZD newzealandske dollar	2,2829
CHF schweiziske franc	1,4566	SGD singaporeanske dollar	1,9011
ISK islandske kroner	305	KRW sydkoreanske won	1 833,98
NOK norske kroner	8,8	ZAR sydafrikanske rand	14,01
BGN bulgarske lev	1,9558	CNY kinesiske renminbi yuan	8,6198
CZK tjekkiske koruna	24,995	HRK kroatisk kuna	7,2377
EEK estiske kroon	15,6466	IDR indonesiske rupiah	12 864,29
HUF ungarske forint	277	MYR malaysiske ringgit	4,5106
LTL litauiske litas	3,4528	PHP filippinske pesos	61,49
LVL lettiske lats	0,7097	RUB russiske rubler	34,3035
PLN polske zloty	3,8675	THB thailandske bath	43,702
RON rumænske lei	3,675	BRL brasilianske real	2,9916
SKK slovakiske koruna	30,505	MXN mexicanske pesos	17,4455

⁽¹⁾ Kilde: Referencekurs offentliggjort af Den Europæiske Centralbank.

OPLYSNINGER FRA MEDLEMSSTATERNE

Medlemsstaternes oplysninger om statsstøtte ydet i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 70/2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder**(EØS-relevant tekst)**

(2008/C 270/08)

Sag nr.	XS 198/08
Medlemsstat	Tyskland
Region	—
Støtteordningens navn eller navnet på den støttemodtagende virksomhed	Unternehmerkapital — KfW Kapital für Arbeit und Investitionen (KMU-Fenster der Fremdkapitaltranche)
Retsgrundlag	KfW-Gesetz, Merkblatt zum KfW-Unternehmerkapital- KfW Kapital für Arbeit und Investitionen (Anlage 1)
Foranstaltningstype	Støtteprogram
Rammebeløb	Forventet årligt støtteydelse: 162 mio. EUR
Maksimal støtteintensitet	I overensstemmelse med forordningens artikel 4, stk. 2-6, og artikel 5
Gennemførelsestidspunkt	1.7.2008
Varighed	Ubegrænset
Formål	Små og mellemstore virksomheder (SMV)
Økonomisk sektor	Alle sektorer berettiget til støtte til SMV
Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten	KfW-Bankengruppe Palmengartenstraße 5-9 D-60325 Frankfurt

Sag nr.	XS 227/08
Medlemsstat	Spanien
Region	La Rioja
Støtteordningens navn eller navnet på den støttemodtagende virksomhed	Bases Reguladoras de la concesión de subvenciones destinadas a la bonificación de intereses de préstamos y contratos de arrendamiento financiero para financiar inversiones empresariales realizadas por pequeñas y medianas empresas
Retsgrundlag	Orden 13/2008, de 3 de junio de 2008 de la Consejería de Industria, Innovación y Empleo, por la que se aprueban las bases reguladoras de la concesión de subvenciones por la Agencia de Desarrollo Económico de La Rioja destinadas a la bonificación de intereses de préstamos y contratos de arrendamiento financiero para financiar inversiones empresariales realizadas por pequeñas y medianas empresas, en régimen de concurrencia competitiva. (B.O.R. nº 75/2008, de 7 de junio)

Foranstaltningstype	Støtteprogram
Rammebeløb	Forventet årligt støtteydelse: 0,8 mio. EUR
Maksimal støtteintensitet	I overensstemmelse med forordningens artikel 4, stk. 2-6, og artikel 5
Gennemførelsestidspunkt	7.6.2008
Varighed	31.12.2013
Formål	Små og mellemstore virksomheder (SMV)
Økonomisk sektor	Alle sektorer berettiget til støtte til SMV
Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten	Agencia de Desarrollo Económico de La Rioja C/Muro de la Mata 13-14 E-26071 Logroño (La Rioja) Dirección Internet publicación régimen de ayuda: http://www.larioja.org/npRioja/default/defaultpage.jsp?idtab=449883

Medlemsstaternes oplysninger om statsstøtte ydet i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 70/2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder

(EØS-relevant tekst)

(2008/C 270/09)

Sag nr.	XS 111/08
Medlemsstat	Østrig
Region	—
Støtteordningens navn eller navnet på den støttemodtagende virksomhed	proVISION_Vorsorge für Natur und Gesellschaft: zweite Ausschreibung
Retsgrundlag	Forschungsprogramm proVISION_Vorsorge für Natur und Gesellschaft: zweite Ausschreibung
Foranstaltningstype	Støtteprogram
Rammebeløb	Forventet årligt støtteydelse: 2,7 mio. EUR
Maksimal støtteintensitet	I overensstemmelse med forordningens artikel 4, stk. 2-6, og artikel 5
Gennemførelsestidspunkt	5.2008
Varighed	30.6.2008
Formål	Små og mellemstore virksomheder (SMV)
Økonomisk sektor	Andre tjenester
Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten	Bundesministerium für Wissenschaft und Forschung Minoritenplatz 5 A-1014 Wien

Sag nr.	XS 184/08
Medlemsstat	Italien
Region	Lazio
Støtteordningens navn eller navnet på den støttemodtagende virksomhed	Aiuti alle piccole e medie imprese per la ricerca industriale e lo sviluppo precompetitivo nell'ambito del Distretto Tecnologico delle Bioscienze
Retsgrundlag	Delibera CIPE 27.5.2005, n. 35 — Deliberazione Giunta Regionale 21.3.2008, n. 193 «Approvazione dello schema del II Accordo integrativo dell'Accordo di Programma Quadro Ricerca, Innovazione tecnologica, Reti Telematiche — Stralcio APQ6 Costituzione di un Distretto Tecnologico delle Bioscienze ...» — Determinazione del Direttore del Dipartimento Economico e Occupazionale, n. 1101 del 20 maggio 2008, pubblicata sul BURL del 28.5.2008
Foranstaltningstype	Støtteprogram
Rammebeløb	Forventet årligt støtteydelse: 10 mio. EUR
Maksimal støtteintensitet	I overensstemmelse med forordningens artikel 4, stk. 2-6, og artikel 5
Gennemførelsestidspunkt	25.5.2008
Varighed	31.12.2008

Formål	Små og mellemstore virksomheder (SMV)
Økonomisk sektor	Forskning og eksperimentel udvikling inden for bioteknologi
Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten	Regione Lazio — Direzione Regionale Sviluppo economico, Ricerca, Innovazione e Turismo Via Rosa Raimondi Garibaldi, 7 I-00145 Roma
Sag nr.	XS 200/08
Medlemsstat	Østrig
Region	Vorarlberg
Støtteordningens navn eller navnet på den støttemodtagende virksomhed	Interreg IV Alpenrhein-Bodensee-Hochrhein Aktionsfeld 1.1: Regionale Wettbewerbsfähigkeit und Innovation Aktionsfeld 1.2: Förderung von Innovation und Wissenstransfer Aktionsfeld 3: Förderung des Humankapitals und der Grenzüberschreitenden Mobilität Aktionsfeld 2.1: Förderung der Standortattraktivität
Retsgrundlag	Interreg IV Programm Alpenrhein-Bodensee-Hochrhein
Foranstaltningstype	Støtteprogram
Rammebeløb	Forventet årligt støtteydelse: 2 mio. EUR
Maksimal støtteintensitet	I overensstemmelse med forordningens artikel 4, stk. 2-6, og artikel 5
Gennemførelsestidspunkt	1.7.2008
Varighed	31.12.2008
Formål	Små og mellemstore virksomheder (SMV)
Økonomisk sektor	Alle sektorer berettiget til støtte til SMV
Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten	Land Vorarlberg im Auftrag der Programmpartner Landhaus/Römerstr. 15 A-6900 Bregenz

Medlemsstaternes oplysninger om statsstøtte ydet i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 2204/2002 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til beskæftigelse

(EØS-relevant tekst)

(2008/C 270/10)

Sag nr.	XE 25/08
Medlemsstat	Letland
Region	—
Støtteordningens navn	Atbalstītās nodarbinātības pasākumi mērķgrupu bezdarbniekiem
Retsgrundlag	Latvijas Republikas Ministru kabineta 2008. gada 8. aprīļa noteikumi Nr. 258 "Noteikumi par darbības programmas "Cilvēkresursi un nodarbinātība" papildinājuma apakšaktivitāti "Atbalstītās nodarbinātības pasākumi mērķgrupu bezdarbniekiem"
Rammebeløb	Forventet årligt støtteydelse: 0,54 mio. LVL
Maksimal støtteintensitet	I overensstemmelse med forordningens artikel 4, stk. 2-5, og artikel 5 og 6
Gennemførelsestidspunkt	1.8.2008
Støtteordningens varighed	30.12.2013
Støttens formål	Beskæftigelse
Berørte sektorer	Alle EU sektorer berettiget til beskæftigelsesstøtte ⁽¹⁾
Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten	Nodarbinātības valsts aģentūra K. Valdemāra iela 38k-1 LV-1010 Rīga

⁽¹⁾ Bortset fra skibsbygningssektoren og andre sektorer, der er omfattet af særlige regler i forordninger og direktiver vedrørende al statsstøtte inden for sektoren.

Sag nr.	XE 34/08
Medlemsstat	Østrig
Region	Vorarlberg
Støtteordningens navn	Interreg IV Programm Alpenrhein-Bodensee-Hochrhein; Interreg IV Alpenrhein-Bodensee-Hochrhein Aktionsfeld 1.1: Regionale Wettbewerbsfähigkeit und Innovation Aktionsfeld 1.2: Förderung von Innovation und Wissenstransfer Aktionsfeld 1.3: Förderung des Humankapitals und der Grenzüberschreitenden Mobilität Aktionsfeld 2.1: Förderung der Standortattraktivität
Retsgrundlag	Interreg IV Programm Alpenrhein-Bodensee-Hochrhein
Rammebeløb	Forventet årligt støtteydelse: 2 mio. EUR
Maksimal støtteintensitet	I overensstemmelse med forordningens artikel 4, stk. 2-5, og artikel 5 og 6
Gennemførelsestidspunkt	1.7.2008

Støtteordningens varighed	31.12.2008
Støttens formål	Artikel 4: Jobskabelse; artikel 5: Ansættelse af dårligt stillede og handicappede arbejdstagere
Berørte sektorer	Alle EU sektorer berettiget til beskæftigelsesstøtte ⁽¹⁾
Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten	Land Vorarlberg im Auftrag der Programmpartner Landhaus/Römerstraße 15 A-6900 Bregenz

(¹) Bortset fra skibsbygningssektoren og andre sektorer, der er omfattet af særlige regler i forordninger og direktiver vedrørende al statsstøtte inden for sektoren.

Medlemsstaternes oplysninger om statsstøtte ydet i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1628/2006 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på medlemsstaternes regionale investeringsstøtte

(EØS-relevant tekst)

(2008/C 270/11)

Sag nr.	XR 78/08
Medlemsstat	Italien
Region	Sardegna
Støtteordningens navn eller navnet på den virksomhed, der modtager ad hoc-støttesupplement	Contratto di investimento per le PMI operanti nei settori dell'industria, dell'artigianato e dei servizi
Retsgrundlag	Legge regionale n. 7/2005 «Disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale della Regione», articolo 11 e s.m.i.; Direttive di attuazione approvate con Deliberazione della Giunta Regionale n. 20/16 del 1.4.2008 «Strumenti di incentivazione ai sensi dell'articolo 11 della L. R. n. 7/2005» e s.m.i., articoli 6-9
Foranstaltningstype	Støtteprogram
Forventet årligt støtteydelse	17,5 mio. EUR
Maksimal støtteintensitet	25 % I overensstemmelse med forordningens artikel 4
Gennemførelsestidspunkt	1.4.2008
Varighed	31.12.2013
Økonomisk sektor	Alle sektorer, der er berettigede til investeringsstøtte
Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten	Regione Autonoma della Sardegna Assessorato alla Programmazione, Bilancio, Credito e Assetto del territorio Centro Regionale di Programmazione Viale Mameli 88 I-09100 Cagliari
Internetadressen, hvor støtteordningen er offentliggjort	http://www.regione.sardegna.it http://www.regione.sardegna.it/j/v/66?v=9&c=27&c1=&n=10&s=1&mese=200804&p=10
Andre oplysninger	—

Sag nr.	XR 100/08
Medlemsstat	Italien
Region	Campania
Støtteordningens navn eller navnet på den virksomhed, der modtager ad hoc-støttesupplement	Contratto di programma regionale
Retsgrundlag	Legge regionale 12/07, regolamento n. 4/2007, Disciplinare articoli 11 e 12, Delibera Giunta Regionale n. 514 del 21 marzo 2008, Decreto dirigenziale n. 217 del 17 aprile 2008
Foranstaltningstype	Støtteprogram

Forventet årligt støtteydelse	49,3 mio. EUR
Maksimal støtteintensitet	30 %
	I overensstemmelse med forordningens artikel 4
Gennemførelsestidspunkt	19.6.2008
Varighed	31.12.2013
Økonomisk sektor	Begrænset til særlige sektorer
	NACE: D, G, H, I 63.3, K74
Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten	Regione Campania AGC 12 Sviluppo Economico 1) Settore Programmazione delle Politiche per lo Sviluppo Economico 2) Settore Aiuti alle imprese e sviluppo insediamenti produttivi 3) Settore Regolazione dei Mercati AGC 13 Turismo e Beni Culturali 4) Settore Strutture Ricettive ed Infrastrutture Turistiche Centro Direzionale Isola A/6 I-80143 Napoli
Internetadressen, hvor støtteordningen er offentliggjort	http://www.economiacampania.net/index001.php?part=articolo&ida=345
Andre oplysninger	—

V

(Udtalelser)

PROCEDURER I TILKNYTNING TIL GENNEMFØRELSEN AF DEN FÆLLES
HANDELSPOLITIK

KOMMISSIONEN

**Meddelelse om indledning af en udløbsundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne vedrørende
importen af ethanolamin med oprindelse i Amerikas Forenede Stater**

(2008/C 270/12)

Efter offentliggørelsen af en meddelelse om det forestående udløb ⁽¹⁾ af gyldigheden af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af ethanolamin med oprindelse i Amerikas Forenede Stater (i det følgende benævnt »det pågældende land«) har Kommissionen modtaget en anmodning om en fornyet undersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽²⁾ (i det følgende benævnt »grundforordningen«).

1. Anmodning om fornyet undersøgelse

Anmodningen blev indgivet den 25. juli 2008 af EF-producenterne BASF SE/AG, INEOS Oxide Ltd, Sasol Germany GmbH og Akzo Nobel Functional Chemicals AB (i det følgende benævnt »ansøgerne«), der tegner sig for en betydelig del, i dette tilfælde over 50 %, af den samlede produktion i Fællesskabet af ethanolamin.

2. Vare

Den vare, der er omfattet af den fornyede undersøgelse, er ethanolamin med oprindelse i Amerikas Forenede Stater (i det følgende benævnt »den pågældende vare«), der i øjeblikket taries under KN-kode ex 2922 11 00, ex 2922 12 00 og 2922 13 10. KN-koderne er kun anført til orientering.

3. Gældende foranstaltninger

De gældende foranstaltninger er en endelig antidumpingtold, som blev indført ved Rådets forordning (EF) nr. 1583/2006 ⁽³⁾.

4. Begrundelse for den fornyede undersøgelse

Anmodningen begrundes med, at foranstaltningernes bortfald sandsynligvis vil medføre, at der fortsat eller igen vil finde dumping sted med deraf følgende skade for EF-erhvervsgrenen.

Påstanden om fortsat dumping er baseret på en sammenligning af den normale værdi, fastsat på grundlag af hjemmemarkedspriserne, og priserne for den pågældende vare ved eksport til Fællesskabet.

På dette grundlag er den beregnede dumpingmargen betydelig.

Ansøgeren hævder endvidere, at det er sandsynligt, at der vil forekomme yderligere skadevoldende dumping. Ansøgeren fremlægger bevis for, at såfremt foranstaltningerne får lov til at udløbe, vil det nuværende importniveau for den pågældende vare formodentlig stige på grund af de seneste investeringer i produktionskapaciteten i det pågældende land.

Det hævdes desuden, at importen af den pågældende vare efter al sandsynlighed vil stige på grund af de foranstaltninger, der finder anvendelse på traditionelle markeder uden for EU (dvs. Asien og Sydamerika). Dette kan medføre, at eksporten fra andre tredjelande omdirigeres til Fællesskabet.

Desuden hævder ansøgeren, at den forbedrede situation med hensyn til skade hovedsageligt skyldes foranstaltningerne, og at enhver fornyet betydelig import fra det pågældende land til dumpingpriser sandsynligvis vil betyde, at EF-erhvervsgrenen igen forvoldes skade, hvis foranstaltningerne får lov til at udløbe.

5. Procedure

Kommissionen har efter høring af det rådgivende udvalg fastslået, at der foreligger tilstrækkelige beviser til at berettige, at der indledes en udløbsundersøgelse, og den indleder hermed en undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 2.

⁽¹⁾ EUT C 71 af 18.3.2008, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 294 af 25.10.2006, s. 2.

5.1. Procedure for fastsættelse af sandsynligheden for dumping og skade

Undersøgelsen vil fastslå, hvorvidt det er sandsynligt, at udløbet af foranstaltningerne vil føre til fortsat eller fornyet dumping og skade.

a) Spørgeskemaer

For at indhente de oplysninger, som Kommissionen anser for nødvendige til sin undersøgelse, vil den sende spørgeskemaer til EF-erhvervsgrenen og til alle producentsammenslutninger i Fællesskabet, til eksportører/producenter i USA, til alle sammenslutninger af eksportører/producenter, til importørerne, til alle kendte importørsammenslutninger samt til myndighederne i det pågældende eksportland.

b) Indhentning af oplysninger og afholdelse af høringer

Alle interesserede parter opfordres til at tilkendegive deres synspunkter, indgive andre oplysninger end besvarelsene af spørgeskemaet og fremlægge dokumentation herfor. Oplysninger og dokumentation skal være Kommissionen i hænde inden fristen i punkt 6, litra b).

Kommissionen kan endvidere høre interesserede parter, hvis de anmoder herom og kan godtgøre, at der er særlige grunde til, at de bør høres. Anmodningen skal indgives inden fristen i punkt 6, litra c).

5.2. Procedure for vurdering af Fællesskabets interesser

Hvis det bekræftes, at der er sandsynlighed for fortsat eller fornyet dumping og skade, vil der i overensstemmelse med grundforordningens artikel 21 blive truffet afgørelse om, hvorvidt det er i strid med Fællesskabets interesser at opretholde antidumpingforanstaltningerne. Med henblik herpå kan Kommissionen sende spørgeskemaer til EF-erhvervsgrenen, importørerne og deres repræsentative sammenslutninger samt repræsentative brugere og repræsentative forbrugerorganisationer. Disse parter, herunder dem, som Kommissionen ikke er bekendt med, kan give sig til kende og indgive oplysninger til Kommissionen inden for fristen i punkt 6, litra b), forudsat at de kan godtgøre, at der er en objektiv forbindelse mellem deres aktiviteter og den pågældende vare. De parter, som har handlet i overensstemmelse med foregående punktum, kan inden for fristen i punkt 6, litra c), anmode om at blive hørt, idet de skal angive de særlige årsager til, at de bør høres. Der gøres opmærksom på, at oplysninger, der indgives i henhold til grundforordningens artikel 21, kun tages i betragtning, hvis de er underbygget med faktuelle beviser på indgivelsestidspunktet.

6. Frister

a) Parter, der ønsker at anmode om et spørgeskema eller andre formularer

Alle berørte parter, der ikke samarbejdede i forbindelse med den undersøgelse, som førte til de foranstaltninger, der er genstand for denne undersøgelse, bør anmode om et spørgeskema eller andre formularer så hurtigt som muligt og senest 15 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

b) For parter, der ønsker at give sig til kende og indsende besvarelser af spørgeskemaer og eventuelle andre oplysninger

Medmindre andet er angivet, skal alle interesserede parter give sig til kende over for Kommissionen, fremsætte deres synspunkter og indsende besvarelser af spørgeskemaet eller eventuelle andre oplysninger senest 40 dage efter datoen for offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*, hvis der skal tages hensyn til deres bemærkninger i forbindelse med undersøgelsen. Det skal bemærkes, at de fleste proceduremæssige rettigheder, der er fastsat i grundforordningen, kun kan respekteres, hvis parterne giver sig til kende inden for ovennævnte frist.

c) Høringer

Alle interesserede parter kan desuden anmode om at blive hørt af Kommissionen inden for samme frist på 40 dage.

7. Skriftlige henvendelser, besvarelser af spørgeskemaer og korrespondance

Alle redegørelser og anmodninger fra berørte parter skal indgives skriftligt (ikke i elektronisk form, medmindre andet er angivet) med angivelse af den pågældendes navn, adresse, e-mail-adresse og telefon- og faxnummer. Alle skriftlige henvendelser, herunder også de oplysninger, der anmodes om i denne meddelelse, besvarelser af spørgeskemaer og korrespondance, som interesserede parter videregiver som fortroligt materiale, skal forsynes med påtegningen »Limited«⁽¹⁾ og skal i overensstemmelse med grundforordningens artikel 19, stk. 2, være ledsaget af et ikke-fortroligt sammendrag, som skal forsynes med påtegningen »For inspection by interested parties«.

Kommissionens adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Handel
Direktorat H
Kontor: N 105 4/92
B-1049 Bruxelles
Fax (32-2) 295 65 05

8. Manglende samarbejde

Hvis en af de interesserede parter nægter at give adgang til de nødvendige oplysninger eller undlader at meddele dem inden for de fastsatte frister eller på anden måde lægger væsentlige hindringer i vejen for undersøgelsen, kan der træffes afgørelser, positive eller negative, på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18.

Konstateres det, at en interesseret part har indgivet urigtige eller vildledende oplysninger, ses der bort fra disse oplysninger, og der kan i overensstemmelse med grundforordningens artikel 18 gøres brug af de foreliggende faktiske oplysninger. Hvis en interesseret part helt eller delvis undlader at samarbejde, og der gøres brug af de foreliggende faktiske oplysninger, kan resultatet blive mindre gunstigt for denne part, end hvis den pågældende havde udvist samarbejdsvilje.

⁽¹⁾ Dette betyder, at dokumentet kun er til internt brug. Det er beskyttet i henhold til artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43). Det er et fortroligt dokument i henhold til grundforordningens artikel 19 og artikel 6 i WTO-aftalen om gennemførelse af artikel VI i GATT 1994 (antidumpingaftalen).

9. Tidsplan for undersøgelsen

Undersøgelsen vil i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 5, blive afsluttet senest 15 måneder efter offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

10. Mulighed for anmodning om undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 3

Da denne udløbsundersøgelse indledes i overensstemmelse med bestemmelserne i grundforordningens artikel 11, stk. 2, vil resultaterne ikke medføre, at omfanget af de eksisterende foranstaltninger ændres, men at foranstaltningerne ophæves eller opretholdes i overensstemmelse med grundforordningens artikel 11, stk. 6.

Hvis en af procedurens parter mener, at det er berettiget at foretage en undersøgelse af foranstaltningernes omfang med henblik på at muliggøre en ændring (dvs. en forøgelse eller en reduktion) af foranstaltningernes omfang, kan den pågældende part anmode om en undersøgelse i overensstemmelse med grundforordningens artikel 11, stk. 3.

Parter, der ønsker at anmode om en sådan undersøgelse, som eventuelt vil blive foretaget uafhængigt af den udløbsundersøgelse, der er nævnt i denne meddelelse, kan henvende sig til Kommissionen på ovennævnte adresse.

11. Behandling af personoplysninger

Det skal bemærkes, at personoplysninger, som indsamles i forbindelse med denne undersøgelse, vil blive behandlet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹⁾.

12. Høringskonsulent

Det skal endvidere bemærkes, at hvis der opstår vanskeligheder i forbindelse med parternes udøvelse af retten til at forsvare sig, kan de anmode høringskonsulenten fra Generaldirektoratet for Handel om at gribe ind. Høringskonsulenten optræder som formidler mellem de interesserede parter og Kommissionens tjenestegrene og kan om nødvendigt mægle i proceduremæssige spørgsmål, der vedrører beskyttelse af parternes interesser i forbindelse med denne procedure, navnlig hvad angår spørgsmål om aktindsigt, fortrolige oplysninger, forlængelse af frister og behandling af skriftlige og/eller mundtlige henvendelser. Yderligere oplysninger og kontaktoplysninger findes på høringskonsulentens websider på webstedet for Generaldirektoratet for Handel (<http://ec.europa.eu/trade>).

⁽¹⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

PROCEDURER I TILKNYTNING TIL GENNEMFØRELSEN AF
KONKURRENCEPOLITIKKEN

KOMMISSIONEN

STATSSTØTTE — RUMÆNIEN

Statsstøtte C 39/08 (ex N 148/08) — Uddannelsesstøtte til Ford Craiova

Opfordring til at fremsætte bemærkninger efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2

(EØS-relevant tekst)

(2008/C 270/13)

Ved brev af 10. september 2008, der er gengivet på det autentiske sprog efter dette resumé, meddelte Kommissionen Rumænien, at den havde besluttet at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, over for uddannelsesstøtten som led i ovennævnte støtteforanstaltning.

Interesserede parter kan senest en måned efter offentliggørelsen af nærværende resumé og det efterfølgende brev sende deres bemærkninger til den uddannelsesstøtte, over for hvilken Kommissionen indleder proceduren, til:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Registreringskontoret for Statsstøtte
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles
Fax (32-2) 296 12 42

Bemærkningerne vil blive videresendt til Rumænien. Interesserede parter, der fremsætter bemærkninger til sagen, kan skriftligt anmode om at få deres navn hemmeligholdt. Anmodningen skal være begrundet.

RESUMÉ

SAGSFORLØB

Den påtænkte støtte til Ford i Craiova, Rumænien, blev anmeldt til Kommissionen den 1. april 2008.

BESKRIVELSE

Støttemodtageren er den rumænske køretøjsfabrikant Ford Craiova, som overtog de produktionsmidler og den virksomhed, der tidligere var drevet af SC Automobile Craiova SA og SC Daewoo Automobile SA Romania.

De rumænske myndigheder påtænker at bevilge 57 mio. EUR i uddannelsesstøtte til et uddannelsesprojekt med i alt 141 mio. EUR i støtteberettigede udgifter. Uddannelsesplanen skal gælde fra 2008 til 2012 og skal dække både nuværende og fremtidige ansatte, svarende til omkring 9 000 personer. Planen kan opdeles i følgende fire elementer: i) sundheds- og sikkerhedsuddannelse, ii) grundlæggende færdigheder (især læsning, talbehandling, it, engelsk, kommunikation, ledelse m.v.), iii) grundlæggende forretningskendskab (formålet med dette element er at gøre de ansatte kvalificerede til at udfylde ledelses-

eller gruppeledelsesstillinger i erhvervslivet på europæisk eller globalt plan og omfatter bl.a. ledelses-, forhandlings- og kvalitetskontrollkurser) og iv) erhvervsfærdigheder (omfatter erhvervsmæssige og tekniske færdigheder, der er relevante for fremstillingsvirksomheden i Craiova).

Uddannelsesprogrammet omfatter for størstedelens vedkommende *generelle* uddannelsesforanstaltninger og nogle *specifikke* uddannelsesforanstaltninger.

Ifølge de foreliggende oplysninger har medarbejderstaben i Craiova nu kun begrænset viden om fremstilling af køretøjer og maskiner, hvilket medfører, at dens færdigheder ikke er tilstrækkelige til at drive den moderne fabrik, som Ford er ved at opføre. I denne forbindelse hævder Rumænien, at arbejdsstyrken (både nuværende og kommende ansatte på baggrund af den konstaterede mangel på kvalifikationer i området) har behov for omfattende uddannelse.

Rumænien hævder desuden, at støtten er nødvendig, da Ford ikke ville have overtaget bilfabrikken, men i stedet have investeret i et andet område, hvis ikke regeringen havde forpligtet sig til at bevilge uddannelsesstøtte.

VURDERING

For indeværende tvivler Kommissionen stærkt på, at støtteforanstaltningen er forenelig med fællesmarkedet efter EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c).

Kommissionen har grund til at formode, at modtageren også uden støtte ville blive nødt til at sørge for uddannelse. Efter investeringerne i bilfabrikken i Craiova i Rumænien skal Ford uddanne den nuværende arbejdsstyrke for at kunne påbegynde driften. Desuden må det formodes at være vanskeligt at finde fuldt uddannede og kvalificerede medarbejdere til fremstilling af køretøjer på det lokale marked.

KONKLUSION

På baggrund af ovennævnte betænkeligheder har Kommissionen besluttet at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2.

BREVETS ORDLYD

»Comisia dorește să informeze România că, în urma examinării informațiilor furnizate de autoritățile dumneavoastră privind măsura menționată anterior, a decis să inițieze procedura prevăzută la articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE.

1. PROCEDURA

1. Printr-o notificare trimisă la data de 1 aprilie 2008, România a notificat ajutorul în cauză.
2. Printr-o scrisoare din 18 aprilie 2008, Comisia a solicitat informații complementare, care îi erau necesare pentru evaluarea ajutorului notificat. România a furnizat aceste informații printr-o scrisoare înregistrată de Comisie la data de 25 iunie 2008. La 18 iulie 2008, Comisia s-a întâlnit cu autoritățile române și cu reprezentanții beneficiarului. S-a convenit, de asemenea, că termenul de 2 luni în care Comisia are obligația să finalizeze evaluarea notificării și să adopte o decizie, conform dispozițiilor articolului 4 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999, va începe la 18 iulie 2008.

2. DESCRIEREA PROIECTULUI

2.1. Beneficiarul

3. Beneficiarul ajutorului va fi societatea română producătoare de automobile Ford Craiova, care a preluat la 12 septembrie 2007 instalațiile de producție și activitatea economică gestionate anterior de SC Automobile Craiova SA (denumită în continuare ACSA) și SC Daewoo Automobile SA România (denumită în continuare DWAR), în urma privatizării acestora de către agenția română de privatizare AVAS.
4. Prin decizia din 27 februarie 2008, Comisia a constatat că privatizarea ACSA și DWAR a condus la acordarea de ajutoare incompatibile ca urmare a condițiilor atașate vânzării ⁽¹⁾. Comisia a dispus recuperarea a 27 milioane EUR.

5. Uzina de automobile Ford Craiova are în prezent 3 900 de angajați. Până la sfârșitul anului 2012, societatea intenționează să angajeze peste 7 000 de oameni și posibil, pe termen lung, chiar 9 000. Instalațiile sale sunt potrivite atât pentru producerea de automobile, cât și pentru fabricarea de motoare și cutii de viteză. Cu toate acestea, producția de automobile a încetat în ianuarie 2008. Producția de motoare și cutii de viteză va continua în 2008 și va fi furnizată General Motors în baza unui contract de furnizare încheiat în trecut de DWAR, urmând să se diminueze progresiv până la încetarea completă a activității în cursul anului 2009.

6. Prin decizia din 30 aprilie 2008, Comisia a aprobat un ajutor regional pentru investiții în valoare de 143 milioane EUR pentru un proiect de investiții de 675 milioane EUR la uzina Craiova ⁽²⁾. Ajutorul regional a atins intensitățile maxime permise. Conform acestui proiect regional pentru investiții, producția de automobile va începe în 2009, iar cea de motoare în 2011. Data prevăzută pentru finalizarea proiectului și atingerea capacității maxime de producție este 2012.

7. Uzina de automobile este situată într-o regiune care poate beneficia de ajutor în temeiul articolului 87 alineatul (3) litera (a) din Tratatul CE.

2.2. Proiectul de formare

8. Se intenționează ca proiectul de formare să fie realizat în perioada 2008-2012 și să îi vizeze atât pe angajații actuali, cât și pe cei viitori, în total 9 000 de oameni, conform estimărilor.
9. Costurile eligibile pentru proiectul de formare în favoarea Ford Craiova reprezintă 141 milioane EUR, dintre care 139,7 milioane urmează să fie cheltuite pentru formare generală, iar 1,7 milioane pentru formare specifică. România aplică o intensitate a ajutorului de 50 % pentru măsurile de formare generală, respectiv un ajutor de 69,9 milioane EUR, și 25 % pentru măsurile de formare specifică, respectiv un ajutor de 0,4 milioane EUR.
10. Cu toate că ajutorul pentru formare ar putea atinge o valoare de 70 milioane EUR pentru costurile eligibile totale ale proiectului, România intenționează să acorde și, prin urmare, să notifice un ajutor de 57 milioane EUR. Ajutorul va fi acordat progresiv, pe măsură ce se derulează cursurile, până la atingerea plafonului de 57 milioane EUR.
11. Proiectul poate fi împărțit în următoarele patru «tematici»:

(a) *Formare privind sănătatea și securitatea*
12. Această temă de formare cuprinde în total 79 de cursuri, menite să instruiască personalul privind comportamentele sigure la locul de muncă, și acoperă 15 domenii: cerințe legale, precum drepturi și obligații adresate tuturor angajaților; instrucțiuni în caz de urgență, de incendiu și

⁽¹⁾ Decizia Comisiei din 27 februarie 2008 privind Ajutorul de Stat C 46/07, Privatizarea societății Automobile Craiova, România, nepublicată încă.

⁽²⁾ Decizia Comisiei din 30 aprilie 2008 privind Ajutorul de Stat N 767/07, Ajutor regional pentru investiții în favoarea Ford Craiova, nepublicată încă.

privind evacuarea; prevenirea incendiilor și utilizarea stingătoarelor; asigurarea curățeniei — păstrarea unui spațiu de lucru curat; mediu — standarde în domeniul mediului, de ex. ISO 14001; manipularea materialelor/ergonomie; echipament individual de protecție; utilizarea în condiții de siguranță a echipamentelor; utilizarea în condiții de siguranță a uneltelor manuale și electrice; utilizarea scărilor/lucrului la înălțime; spații închise; protecția pielii; securitatea la birou; lucrul cu materiale periculoase și semnalizarea de securitate.

13. Formarea va cuprinde, pentru toate cele 15 domenii, o introducere privind principiile de bază, respectiv reglementările și responsabilitățile legale ale angajaților și angajatorilor, operarea în condiții de siguranță, principii de mentenanță și reparare, sisteme de gestionare a securității, întocmirea de rapoarte, identificarea riscurilor, controlul și prevenirea accidentelor, însă și elemente de comportament, precum sensibilizarea cu privire la pericolele, riscurile și accidentele care pot surveni într-un mediu de lucru industrial, rolurile și responsabilitățile în cadrul gestionării aspectelor de securitate la locul de muncă și impactul comportamentului individual și de grup asupra gestionării securității la locul de muncă, dezvoltarea unei atitudini receptive față de aspectele de securitate și felul în care acest lucru poate îmbunătăți nivelul de garantare a securității.

14. România susține că orice formare consacrată acestei tematici depășește ceea ce angajatorul are obligația să asigure în temeiul legii. De asemenea, România consideră că, deși normele și practicile de securitate de la uzina Craiova sunt considerabil inferioare celor din alte unități industriale din Europa, angajații existenți au un nivel suficient de cunoștințe în domeniul securității; cu toate acestea, formarea are în vedere ca aceștia să «se dezvețe» de comportamentele și practicile trecute. În opinia României, formarea de noi angajați la Craiova va presupune investirea unor eforturi semnificativ mai importante decât formarea de angajați în Europa de vest.

15. Majoritatea cursurilor (respectiv 65) reprezintă, în opinia României, formare generală. Numai trei cursuri («lucrul cu produse biodestructive», «principii privind siguranța pietonilor» și «folosirea și amplasarea sistemelor suplimentare de reținere») sunt specifice ⁽³⁾. În ceea ce privește restul cursurilor, România susține că, din moment ce sunt fie obligatorii prin lege (de ex. «Evaluatorii de risc»), fie specifice întreprinderii Ford (de ex. «Formare privind intrarea în siguranță în stația de lucru — Stadiul 2 ECPL pentru mentenanță», «Sistemul mecanic antifurt (MATS) și gestionarea datelor privind materialele periculoase»), acestea vor fi asigurate în orice eventualitate, chiar și în absența ajutorului. Prin urmare, nu se solicită ajutor pentru aceste cursuri.

16. Formarea în cadrul acestei tematici acoperă, în opinia României, costuri eligibile în valoare de 16,26 milioane EUR, pentru care se solicită un ajutor de formare de 7,79 milioane EUR.

⁽³⁾ Termenii «formare generală» și «formare specifică» sunt folosiți conform definiției de la articolul 38 din Regulamentul (CE) nr. 800/2008 al Comisiei din 6 august 2008 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața comună în aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat (Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare) (JO L 214, 9.8.2008, p. 3).

(b) Competențe fundamentale

17. Această formare cuprinde în total 58 de cursuri, care urmăresc atingerea unui nivel de cunoștințe comparabil cu cel înregistrat în alte state membre. Aceste cursuri de formare vor pune la dispoziția angajaților diferite competențe cu valoare generală la locul de muncă: capacitatea de a comunica în limba engleză, capacitatea de a utiliza o gamă largă de instrumente electronice, competențe lingvistice și numerice, comunicare, lucrul în echipă, capacitatea de a conduce, precum și capacitatea de a lucra într-un mediu axat pe atingerea obiectivelor și obținerea de rezultate.

18. Toate cele 58 de cursuri reprezintă formare generală. Numai jumătate din durata de desfășurare a trei cursuri («Formare privind fișele de sarcini (*Task cards*)», «Noțiuni introductive privind tablourile de bord (*Score cards*)» și «Strategii, obiective și indicatori cheie ai performanței») este considerată ca fiind formare care ar fi acordată și în absența ajutorului. Prin urmare, nu se solicită niciun ajutor pentru această secțiune.

19. Costurile eligibile totale pentru cursurile din cadrul acestei tematici sunt în valoare de 84,3 milioane EUR, dintre care 42,1 milioane sunt solicitate ca ajutor pentru formare. Dintre aceste costuri eligibile, 44,5 milioane EUR urmează să fie cheltuite pentru transmiterea de competențe lingvistice și numerice unui număr de aproximativ 5 000 de angajați [...]. (*) A doua sumă ca valoare din cadrul acestei tematici, reprezentând 14,2 milioane EUR, urmează să fie cheltuită pentru predarea limbii engleză unui număr de 3 000 de angajați [...].

(c) Baze în afaceri

20. România explică faptul că nivelul de înțelegere a practicilor economice europene și internaționale la uzina Craiova este limitat. Multor angajați le lipsește cunoașterea și înțelegerea practicilor economice. Vor fi, prin urmare, necesare cursuri avansate de formare pentru a transmite acestor angajați un nivel de cunoștințe comparabil cu cel al omologilor lor vest-europeni. Cu toate acestea, România subliniază faptul că angajații dețin competențele de bază necesare pentru a asigura funcționarea societății.

21. 75 de cursuri din cadrul acestei tematici sunt menite să asigure alinierea forței de muncă respective la practicile economice europene și globale. Formarea îi va viza pe membrii personalului aflați în poziții de conducere sau pe șefii de echipă și va acoperi competențe precum înțelegerea mediului de control intern și de reglementare din cadrul UE și la nivel global, înțelegerea conexiunilor dintre funcțiile de exploatare, suport și cele centralizate în cadrul unei organizații globale, managementul de proiect, negociere etc.

22. Formarea are un caracter general în cazul a 52 de cursuri și este specifică în cazul a patru dintre ele. 17 cursuri sunt clasificate ca neeligibile din cauza faptului că sunt considerate necesare pentru exploatarea uzinei și ar fi acordate chiar și în absența ajutorului.

(*) Informații confidențiale.

23. Costurile eligibile totale pentru cursurile din cadrul acestei tematici sunt în valoare de 7,5 milioane EUR, dintre care 3,7 milioane sunt solicitate ca ajutor pentru formare.

(d) *Competențe industriale*

24. Această tematică va viza competențele industriale și tehnice relevante pentru linia de producție a uzinei Craiova. România explică faptul că, având în vedere nivelul investițiilor în această unitate de producție, inclusiv achiziționarea de noi echipamente, instalații și sisteme mai avansate din punct de vedere tehnologic, va exista o nevoie presantă de a dezvolta competențele industriale și tehnice ale angajaților. În plus, nivelul existent de informații privind cursurile de formare profesională disponibile, care acoperă competențele industriale în domenii precum mecanică, electronică, sudură, electricitate și hidraulică, ar putea indica faptul că nivelul competențelor în aceste domenii este cu mult în urma celui din alte state membre. Exploatarea, întreținerea și repararea acestor echipamente presupun deținerea unui set comun de competențe de bază, prealabile asigurării unei formări specifice privind noile echipamente. Cu toate acestea, competențele deținute în prezent permit funcționarea imediată a uzinei Craiova. Prin urmare, în opinia României, măsurile prevăzute depășesc ca domeniu de aplicare formarea necesară pentru exploatarea uzinei.

25. Formarea din cadrul acestei tematici cuprinde 58 de cursuri, dintre care 55 sunt considerate a fi formare generală (de ex. Competențe electrice și electronice de bază, Hidraulică, Metrologie, Motoare electrice, Tehnologia și asamblarea motoarelor, Mașini electrice, Puncte de control programabile etc.). Un curs — MODAPTS (Studierea timpilor în operațiunile de mișcare — *Motion Determine Operator Time Study*) — constituie formare specifică. Două cursuri, respectiv Asamblarea motoarelor și formarea cu privire la simularea procesului de fabricație, sunt considerate a fi neeligibile din cauza faptului că acestea ar fi asigurate de Ford chiar în absența ajutorului.
26. Măsurile de formare din cadrul acestei tematici au drept scop perfecționarea forței de lucru existente cu privire la principiile tehnice fundamentale de mecanică, de fabricare a instrumentelor de lucru, finisare a metalelor, vopsire prin pulverizare, electricitate, electronică, hidraulică, sudură, la pregătirea de bază ca vânzător, conducerea automobilului, întreținerea preventivă totală, competențe medicale, de ex. formarea privind acordarea primului ajutor, perfecționarea doctorilor și a asistentelor medicale care lucrează în cadrul uzinei, competențe privind securitatea și igiena alimentară și menajeră.
27. Costurile eligibile totale pentru cursurile din cadrul acestei tematici sunt în valoare de 33,4 milioane EUR, dintre care 16,6 milioane sunt solicitate ca ajutor pentru formare.
28. În concluzie, următoarele tabele prezintă costurile eligibile totale pentru fiecare tematică individuală de formare și cuantumul maxim al ajutorului pentru formare solicitat:

Tabelul 1

Formare generală

Tematici	Costuri eligibile	Compensații salariale	Costuri eligibile totale	Ajutoare pentru formare (intensitatea ajutorului 50 %)
Securitate	[...]	[...]	14 908 254 EUR	7 454 127 EUR
Competențe fundamentale	[...]	[...]	84 304 782 EUR	42 152 391 EUR
Baze în afaceri	[...]	[...]	7 361 239 EUR	3 680 619 EUR
Competențe industriale	[...]	[...]	33 233 111 EUR	16 611 556 EUR
Total general	103 501 229 EUR	36 296 157 EUR	139 797 386 EUR	69 898 693 EUR

Formare specifică

Tematici	Costuri eligibile	Compensații salariale	Costuri eligibile totale	Ajutoare pentru formare (intensitatea ajutorului 25 %)
Securitate	[...]	[...]	1 357 081 EUR	339 270 EUR
Competențe fundamentale	[...]	[...]	0 EUR	0 EUR
Baze în afaceri	[...]	[...]	147 115 EUR	36 779 EUR
Competențe industriale	[...]	[...]	232 594 EUR	58 148 EUR
Total formare specifică	1 432 486 EUR	304 304 EUR	1 736 790 EUR	434 197 EUR
Total	104 933 715 EUR	36 600 462 EUR	141 534 176 EUR	70 332 891 EUR

Efect stimulativ

29. România explică faptul că un factor hotărâtor care a stat la baza deciziei Ford de a achiziționa și a investi în uzina de automobile Craiova l-a constituit angajamentul ferm al guvernului de a acorda Ford ajutor regional pentru investiții și formare. Într-adevăr, Guvernul României a publicat la 7 septembrie 2007 o scrisoare conținând un angajament ferm de a acorda ajutoare pentru formare în valoare de 57 milioane EUR. În absența acestui angajament, Ford ar fi luat în considerare posibilitatea de a realiza proiectul de investiții în altă locație, chiar în afara Uniunii Europene. Conform Ford, în comparație cu investiția de la Craiova, o locație într-o zonă neconstruită ar fi oferit anumite avantaje din punctul de vedere al personalului: posibilitatea de a selecta angajați calificați și absența obligației de a angaja personal pentru o perioadă neproductivă lungă ⁽⁴⁾.
30. În absența ajutorului, România susține că Ford ar asigura numai cursurile de formare specifice Ford, în valoare de 29,7 milioane EUR, formare necesară pentru ca uzina să poată să înceapă să funcționeze și pe care Ford ar trebui să o acorde oricum. Prin urmare, această formare nu poate beneficia de ajutor.

3. EVALUAREA AJUTORULUI**Existența ajutorului**

31. Comisia consideră că măsura constituie ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE: acesta ia forma unei subvenții acordate din resurse de stat. Măsura este selectivă prin aceea că se limitează la Ford Craiova. Subvenția selectivă ar putea denatura concurența, oferind Ford un avantaj asupra societăților concurente care nu beneficiază de ajutor, ca urmare a faptului că scutește Ford de costuri care altfel ar fi fost în sarcina sa. În cele din urmă, piețele pentru producția de automobile și motoare sunt caracterizate de schimburi comerciale extinse între statele membre, iar Ford este unul dintre actorii importanți pe această piață.

Temeiul juridic al evaluării

32. România a notificat ajutorul în baza Regulamentului (CE) nr. 68/2001 al Comisiei din 12 ianuarie 2001 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE la ajutoarele pentru formare ⁽⁵⁾, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 363/2004 al Comisiei din 25 februarie 2004 ⁽⁶⁾ și prin Regulamentul (CE) nr. 1976/2006 al Comisiei din 20 decembrie 2006 ⁽⁷⁾.

33. Conform articolului 5 din Regulamentul (CE) nr. 68/2001, atunci când valoarea ajutorului acordat unei întreprinderi pentru un singur proiect de formare depășește 1 milion EUR, ajutorul nu este exceptat de la obligația notificării prevăzută la articolul 88 alineatul (3) din Tratatul CE. Comisia observă că, în acest caz, ajutorul propus este de 57 milioane EUR, că această sumă trebuie plătită unei singure întreprinderi și că proiectul de formare constituie un singur proiect. Prin urmare, Comisia consideră că obligația notificării, prevăzută în Regulamentul (CE) nr. 68/2001, s-a aplicat ajutorului propus și că aceasta a fost respectată de România.
34. Cu toate acestea, Regulamentul (CE) nr. 68/2001 a încetat să se aplice la 30 iunie 2008, respectiv după notificarea ajutorului, iar dispozițiile comunitare relevante privind ajutorul pentru formare pot fi găsite în prezent în Regulamentul (CE) nr. 800/2008 ⁽⁸⁾ («Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare»), care a intrat de curând în vigoare. Prin urmare, Comisia își va întemeia evaluarea compatibilității ajutorului cu piața comună pe dispozițiile Regulamentului general de exceptare pe categorii de ajutoare. În această privință, Comisia observă inițial că Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare prevede că anumite forme de ajutor de stat sunt compatibile cu piața comună în sensul articolului 87 alineatul (3) din tratat și sunt exceptate de la obligația notificării în baza articolului 88 alineatul (3) din tratat. Cu toate acestea, această exceptare este însoțită de unele condiții. În primul rând, Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare nu se aplică ajutorului *ad hoc* acordat întreprinderilor mari ⁽⁹⁾, cum este cazul ajutorului notificat de România. În al doilea rând și în orice condiții, conform articolului 6 din regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare, atunci când cuantumul ajutorului acordat unei întreprinderi pentru un singur proiect de formare depășește 2 milioane EUR, ajutorul nu este exceptat de la obligația notificării prevăzută la articolul 88 alineatul (3) din Tratatul CE. Prin urmare, Comisia constată că ajutorul face în continuare obiectul obligației de notificare și în conformitate cu dispozițiile Regulamentului general de exceptare pe categorii de ajutoare și că România a respectat această obligație.

35. Atunci când evaluează un ajutor individual pentru formare care nu îndeplinește condițiile pentru acordarea exceptării prevăzută în Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare, Comisia trebuie să realizeze o evaluare individuală în baza articolului 87 alineatul (3) litera (c) din Tratatul CE înainte de a autoriza punerea în aplicare a ajutorului. În ceea ce privește ajutoarele pentru formare, această evaluare se va face ținând cont în special de condițiile relevante stabilite în Regulamentul general de exceptare pe categorii (a se vedea considerentul 7 din regulamentul respectiv). Acest lucru este, de asemenea, consecvent cu practica Comisiei cu privire la cazurile de ajutor pentru formare în temeiul Regulamentului (CE) nr. 68/2001, care rămâne relevant în această privință ⁽¹⁰⁾. Acest lucru presupune în special o verificare a

⁽⁴⁾ În cadrul privatizării ACSA și DWAR, agenția română de privatizare AVAS a impus cumpărătorului obligația de a păstra forța de muncă de 3 900 de salariați pentru o perioadă de patru ani după achiziționare. Această obligație a fost inclusă în contractul ulterior de cumpărare a acțiunilor, anexa 1 la notificare.

⁽⁵⁾ JO L 10, 13.1.2001, p. 20.

⁽⁶⁾ JO L 63, 28.2.2004, p. 20.

⁽⁷⁾ JO L 368, 23.12.2006, p. 85.

⁽⁸⁾ A se vedea nota de subsol 3.

⁽⁹⁾ A se vedea articolele 1 alineatul (5) și 2 alineatul (3) din Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare.

⁽¹⁰⁾ A se vedea Decizia Comisiei din 4 iulie 2006 privind Ajutorul de Stat C 40/05, Ford Genk (JO L 366, 21.12.2006, p. 32); Decizia Comisiei din 4 aprilie 2007 privind Ajutorul de Stat C 14/06, General Motors Belgium (JO L 243, 18.9.2007, p. 71); Decizia Comisiei din 12 septembrie 2007 privind Ajutorul de Stat C 35/07, Volvo Cars Gent (JO C 265, 7.11.2007, p. 21).

conformității cu criteriile specifice de exceptare referitoare la ajutoarele pentru formare prevăzute în secțiunea 8 din Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare, în plus față de examinarea măsurii în care ajutorul îndeplinește condiția generală de a avea un efect stimulat, astfel cum se prevede la articolul 8 din Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare ⁽¹¹⁾.

Compatibilitatea cu piața comună

36. Comisia a evaluat *prima facie* conformitatea proiectului notificat cu criteriile formale de exceptare prevăzute în secțiunea 8 din Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare.
37. În primul rând, intensitatea ajutorului pare să fie limitată la plafoanele indicate la articolul 39 alineatul (2) din regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare: 25 % pentru formare specifică și 60 % pentru formare generală. Cu toate că ar fi putut în principiu să mărească plafoanele cu 10 puncte de bază, având în vedere faptul că proiectul este situat într-o zonă asistată în temeiul articolului 87 alineatul (3) litera (a) din Tratatul CE, România nu a făcut acest lucru.
38. În al doilea rând, costurile eligibile ale măsurii notificate indicate în tabelul 1 sunt conforme la prima vedere cu dispozițiile articolului 39 alineatul (4) din regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare. În special, costurile de personal legate de angajarea stagiarelor (respectiv compensațiile salariale) care sunt acoperite de ajutor sunt limitate la suma echivalentă cu totalul celorlalte costuri eligibile.

Necesitatea ajutorului

39. Comisia observă că o măsură de ajutor pentru formare poate fi considerată compatibilă cu piața comună în temeiul articolului 87 alineatul (3) litera (c) din Tratatul CE numai atunci când aceasta nu este imediat necesară pentru desfășurarea activităților beneficiarului ⁽¹²⁾. Atunci când ajutorul nu determină derularea unor activități suplimentare față de cele care ar fi realizate ținând cont exclusiv de forțele pieței, ajutorul nu poate fi considerat ca având efecte pozitive în măsură să compenseze denaturarea comerțului și, prin urmare, nu poate fi autorizat. Astfel, nu se poate considera că ajutorul pentru formare «facilitează» dezvoltarea economică, în sensul articolului 87 alineatul (3) litera (c) din Tratatul CE, și corectează imperfecțiunea pieței care determină societățile în general să investească insuficient în formarea lucrătorilor lor, astfel cum se precizează la considerentul 62 din Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare, în cazul în care societatea ar fi

realizat oricum activitățile care beneficiază de ajutor, chiar și în absența acestuia ⁽¹³⁾. În cazul unui ajutor *ad hoc* în favoarea unor întreprinderi mari, ajutor care nu cade sub incidența regulamentului general de exceptare pe categorii de ajutoare, Comisia va evalua efectul stimulat în contextul notificării ajutorului pe baza instrumentelor comunitare aplicabile (considerentul 32 din Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare).

40. În cazul de față, Comisia are motive să considere că beneficiarul ar trebui să asigure angajaților săi, cel puțin într-o anumită măsură, formarea care face obiectul evaluării, chiar și în absența ajutorului. Cu toate acestea, acest lucru nu exclude posibilitatea ca anumite măsuri de formare să depășească ceea ce este necesar pentru începerea activității și, în această măsură, pot fi eligibile pentru acordarea de ajutor pentru formare.
41. Autoritățile române susțin că necesitatea ajutorului decurge din mai multe aspecte. În primul rând, Guvernul României s-a angajat, înainte ca Ford să cumpere uzina de automobile, să acorde ajutor pentru formare și ajutor regional Ford. Dacă nu ar fi existat acest angajament, Ford nu ar fi cumpărat societatea și, astfel, nu ar fi asigurat niciun curs de formare. În schimb, ar fi construit o nouă uzină de automobile într-o zonă neconstruită și ar fi angajat personal deja pregătit și calificat.
42. În al doilea rând, autoritățile române afirmă că ajutorul pentru formare este necesar pentru a compensa nivelul mai scăzut de competențe al forței de muncă locale în comparație cu media din UE. România subliniază că forța de muncă de la Craiova are în prezent capacitatea de a produce automobile și motoare la nivelul mediu al economiei românești de dinainte de aderare, astfel încât pentru a schimba această situație, Ford trebuie să prevadă măsuri de formare aprofundată generală și specifică pentru educarea angajaților. Astfel, ajutorul va fi în beneficiul angajaților slab calificați și va genera efecte externe pozitive pentru întreaga regiune, care se confruntă cu un nivel ridicat al șomajului.
43. În ultimul rând, autoritățile române argumentează că formarea prevăzută a fi acordată nu este necesară pentru funcționarea uzinei. Prin urmare, în absența ajutorului, Ford nu ar organiza în aceeași măsură cursurile de formare care fac obiectul evaluării, ci ar asigura doar o formare minimă specifică Ford, necesară pentru ca uzină să poată începe să funcționeze. Costurile pentru aceste cursuri de formare specifice Ford se ridică la 29,7 milioane EUR, reprezentând aproximativ 20 % în comparație cu costurile eligibile notificate.
44. Comisia are îndoieli în acest stadiu cu privire la argumentele prezentate de România, din mai multe motive.

⁽¹¹⁾ Cerința privind existența unui efect stimulat este explicată la considerentul 28 din regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare: «Pentru a se asigura că ajutorul este necesar și are un efect stimulat cu privire la dezvoltarea de noi activități sau proiecte, prezentul regulament nu ar trebui să se aplice ajutorului destinat unor activități pe care beneficiarul ar putea să le desfășoare deja și în condițiile pieței ...».

⁽¹²⁾ A se vedea Decizia Comisiei din 2 iulie 2008 privind Ajutorul de Stat C 18/07, DHL Leipzig-Halle, nepublicată încă; Deciziile Comisiei General Motors Belgium și Ford Genk.

⁽¹³⁾ În contextul ajutoarelor pentru formare, considerentul 62 din Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare precizează că «Formarea are, de obicei, efecte externe pozitive pentru societate în ansamblul său, ca urmare a faptului că mărește rezerva de lucrători calificați din rândul cărora pot face recrutări alte societăți, îmbunătățește competitivitatea economiei comunitare și joacă un rol important în cadrul strategiei comunitare de ocupare a forței de muncă ... Având în vedere faptul că întreprinderile din cadrul Comunității investesc în general insuficient în formarea lucrătorilor lor, în special atunci când formarea respectivă are un caracter general și nu prezintă avantaje imediate și concrete pentru întreprinderea în cauză, ajutorul de stat poate contribui la remedierea acestei disfuncționalități a pieței. Prin urmare, aceste ajutoare ar trebui exceptate, în anumite condiții, de la obligația notificării prealabile.».

45. În primul rând, necesitatea și efectul stimulat al ajutorului pentru formare în cazul de față trebuie evaluate în contextul cumpărării recente de către Ford a uzinei Craiova, precum și al planurilor sale de a transforma uzina într-o unitate de producție modernă, la cel mai înalt nivel tehnologic. Ford înființează o unitate de producție cu totul nouă, care va avea în comun cu uzina inițială doar locația. Proiectul de investiții vizează extinderea, modernizarea și modificarea fundamentală a uzinei existente, inclusiv crearea de noi capacități, în vederea asigurării producției de noi automobile și noi motoare de înaltă tehnologie.
46. Comisia observă faptul că (re)localizarea întreprinderilor reprezintă o practică obișnuită în Uniunea Europeană, prin care întreprinderile încearcă să reducă nivelul costurilor, să își mărească rentabilitatea și să rămână competitive pe piață. Întreprinderile care iau în considerare o posibilă relocalizare a producției lor compară deseori mai multe locații potențiale din diferite state membre. Decizia privind locația este influențată în cele din urmă nu numai de previziunile privind costurile de exploatare (inclusiv costurile de formare a angajaților ale căror competențe sunt sub nivelul mediu european) și alte avantaje sau dezavantaje economice (respectiv existența unor instalații de producție, existența de forță de muncă etc.), ci și, într-o anumită măsură, de o posibilă asistență din partea guvernului (ajutor regional). Comisia constată că beneficiarul a primit cuantumul maxim permis pentru ajutorul regional pentru investiții, respectiv 143 milioane EUR, pentru proiectul său de investiții la Craiova.
47. Cu toate acestea, formarea în vederea desfășurării activităților într-o nouă locație — spre deosebire de ajutorul regional pentru investiții ⁽¹⁴⁾ — nu poate fi justificată prin considerații privind situarea regională, din moment ce obiectivul ajutorului pentru formare nu este să atragă investiții într-o anumită regiune, ci să corecteze nivelul insuficient al investițiilor în formare la nivelul Comunității ⁽¹⁵⁾. Ajutorul pentru formare urmărește să mărească numărul lucrătorilor calificați în Uniunea Europeană, ceea ce în cele din urmă va îmbunătăți competitivitatea economiei comunitare și va avea un efect pozitiv asupra strategiei de ocupare a forței de muncă și asupra societății în ansamblul său.
48. În al doilea rând, Comisia nu este convinsă în acest stadiu de afirmațiile României conform cărora necesitatea ajutorului pentru formare decurge din necesitatea de a compensa nivelul mai scăzut de competențe în regiunile
- asistate prin intermediul ajutorului pentru formare. Aceste niveluri mai scăzute de competențe țin, în principiu, de handicapul regional care trebuie depășit prin ajutorul regional pentru investiții. Obiectivul ajutorului regional este nu numai de a mări numărul locurilor de muncă create în mod direct sau indirect, ci și de a avea un impact pozitiv asupra calității locurilor de muncă create și a nivelului de competențe cerut.
49. În cazul de față, Comisia are motive să creadă că Ford a luat decizia de a investi în Craiova fiind pe deplin conștientă de situația tehnică a uzinei și de nivelul slab de calificare al forței de muncă. Pentru a depăși aceste handicapi, Comisia a aprobat cuantumul maxim permis pentru ajutorul regional pentru investiții conform Orientărilor privind ajutorul regional. O asistență suplimentară din partea guvernului sub forma ajutorului pentru formare pentru a compensa aceste handicapi regionale ar constitui de fapt o completare a ajutorului prin care s-ar evita aplicarea plafoanelor prevăzute pentru ajutorul regional.
50. Într-adevăr, se pare că societatea are la dispoziție două opțiuni: fie să recruteze personal deja calificat în limita termenilor contractului de cumpărare a acțiunilor, fie să apeleze la forța de muncă existentă, care, în ciuda unui nivel mai scăzut de competențe decât în alte locații din Europa, are totuși experiență în ceea ce privește producția de automobile. Întrucât contractul de cumpărare a acțiunilor cere companiei Ford să mențină forța de muncă originară pentru o perioadă de patru ani, Ford poate avea stimulente solide de a folosi forța de muncă existentă, care ar cere companiei Ford să ofere cel puțin o parte din formarea planificată. De asemenea, în cadrul proiectului regional de investiții pentru care a primit ajutor regional pentru investiții, Ford s-a angajat să crească substanțial numărul personalului angajat direct până la peste 7 000 de oameni, eventual până la 9 000 pe termen lung. În acest stadiu, România nu a prezentat informații conform cărora Ford ar putea recruta de pe piața locală mai multe mii de angajați deja calificați pentru a-și respecta angajamentele. În plus, având în vedere nivelul general tehnic și de competențe mai scăzut al forței de muncă din România, Comisia se întreabă dacă Ford nu va trebui să prevadă oricum anumite măsuri de formare chiar și pentru angajații nou recrutați.
51. În al treilea rând, conform informațiilor furnizate de România, Ford are intenția să creeze la Craiova o unitate de producție la cel mai înalt nivel tehnologic. În acest scop, societatea are în vedere construirea de noi linii de producție, inclusiv a unui sistem de producție modern și flexibil, specific Ford, o modernizare substanțială a unei părți funcționale a uzinei și dezvoltarea capacităților existente, în vederea integrării pe deplin a unității de producție Craiova în cadrul operațiilor sale de producție din Europa. Având în vedere nivelul scăzut de cunoștințe și competențe al forței de muncă de la Craiova, astfel cum rezultă din argumentele prezentate de România, este foarte puțin probabil ca Ford să poată să nu asigure cursurile de formare prevăzute fără a periclita investițiile tehnologice și funcționarea fără probleme a uzinei de automobile. În plus, Comisia are îndoieli cu privire la capacitatea Ford de a găsi angajați deja calificați pe piața locală și de a evita în acest fel să asigure cursurile de formare prevăzute. În orice caz, Comisia nu a primit informații mai precise în această privință.

⁽¹⁴⁾ A se vedea considerentele 2 și 3 din Orientările privind ajutorul regional pentru perioada 2007-2013:

«2. Pentru că are în vedere depășirea handicapurilor regiunilor defavorizate, ajutoarele de stat regionale promovează coeziunea economică, socială și teritorială a statelor membre și a Uniunii Europene în ansamblul său. Această caracteristică geografică deosebește ajutoarele regionale de alte forme de ajutoare orizontale, cum ar fi ajutoarele pentru cercetare, dezvoltare și inovare, ocuparea forței de muncă, formare sau protecție a mediului, care urmăresc alte obiective de interes comun în conformitate cu articolul 87 alineatul (3) din tratat, chiar dacă uneori nivelurile acestora sunt mai mari în zonele defavorizate datorită dificultăților specifice cu care se confruntă.

3. Ajutoarele de stat regionale pentru investiții sunt destinate susținerii dezvoltării celor mai defavorizate regiuni prin sprijinirea investițiilor și a creării de noi locuri de muncă. Acestea favorizează extinderea și diversificarea activităților economice ale întreprinderilor situate în regiunile cele mai puțin favorizate, în special prin încurajarea întreprinderilor să înființeze noi sedii secundare în aceste regiuni.»

⁽¹⁵⁾ A se vedea decizia Comisiei DHL Leipzig-Halle.

52. În al patrulea rând, Comisia se întreabă dacă o parte din formare nu este obligatorie conform legislației naționale și europene privind siguranța și securitatea la locul de muncă sau conform standardelor interne de calitate ale Ford. România susține faptul că uzina de automobile Craiova funcționează în conformitate cu normele legale în vigoare și că, prin urmare, formarea ar depăși ceea ce este cerut prin lege sau ceea ce Ford Craiova ar trebui oricum să întreprindă pentru a respecta standardele interne ale grupului. Cu toate acestea, România afirmă de asemenea că forța de muncă locală are un nivel de competențe și informare mai scăzut decât cel din alte unități de producție din Europa de Vest sau din alte uzine Ford. Comisia ar dori să aibă acces la mai multe informații detaliate cu privire la această situație pentru a putea fi în măsură să verifice dacă formarea depășește într-adevăr ceea ce Ford Craiova ar trebui să asigure oricum în virtutea obligațiilor legale sau pentru a-și putea desfășura operațiunile și dacă ajutorul notificat are un efect stimulant.
53. În cele din urmă, România a notificat un ajutor în valoare de 57 milioane EUR pentru un proiect de formare pentru care teoretic ar fi putut fi acordat un ajutor de 70 milioane EUR, susținând că ajutorul aprobat va fi acordat progresiv, pe măsură ce se derulează cursurile respective, până la atingerea plafonului de 57 milioane EUR. În plus, România a afirmat că, în cazul în care Comisia ar considera că anumite cursuri nu pot beneficia de ajutor pentru formare, reducerea cuantumului ajutorului s-ar face mai degrabă din suma totală «teoretică» de 70 milioane EUR decât din cea plafonată. Cu toate acestea, România nu a indicat nici ordinea în care ar trebui să fie asigurate cursurile, nici criteriile pe baza cărora beneficiarul va stabili prioritatea acestora. De asemenea, România nu a prezentat argumente dacă beneficiarul va asigura numai formarea pentru care va fi aprobat ajutorul sau dacă acesta va lua în considerare posibilitatea de a asigura de asemenea, în lipsa ajutorului de stat, cursurile care ar fi considerate de Comisie ca putând beneficia de ajutor pentru formare, dar pentru care nu se va asigura finanțare în cadrul subvenției de 57 milioane EUR, ceea ce va însemna că o parte din cursurile de formare, pentru care se afirmă că ar exista un efect stimulant al ajutorului, ar fi de asemenea asigurate în absența ajutorului. În aceste condiții, Comisia are motive să se îndoiască de efectul stimulant al ajutorului notificat.
54. În consecință, Comisia se întreabă dacă o parte considerabilă din cursurile de formare sau chiar toate vor trebui să fie asigurate de Ford oricum, chiar și în absența ajutorului, pentru ca Ford să poată să înceapă exploatarea uzinei și dacă handicapul reprezentat de nivelul în general mai scăzut de competențe al forței de muncă nu trebuie considerat ca fiind deja compensat prin ajutorul regional pentru investiții.

Principiul Deggendorf

55. De asemenea, Comisia ia notă de faptul că, prin decizia mai sus menționată din 27 februarie 2008 în cazul de

Ajutor de Stat C 46/07, a declarat ajutorul acordat în cadrul procesului de privatizare a companiei Automobile Craiova ilegal și incompatibil și a solicitat recuperarea acestui ajutor. Comisia consideră că așa-numita jurisprudență *Deggendorf* ⁽¹⁶⁾ se aplică în cazul de față. Conform principiilor relevante în această jurisprudență, un nou ajutor de stat nu poate fi plătit până când ajutorul incompatibil acordat anterior nu este recuperat în întregime.

56. La acest stadiu, informațiile transmise de România nu au permis Comisiei să concluzioneze că obligația de recuperare prevăzută în decizia din 27 februarie 2008 a fost respectată. De asemenea, România nici nu a și-a asumat obligația de a nu plăti ajutorul pentru formare până când această recuperare nu are loc. În aceste circumstanțe, Comisia consideră că ajutorul notificat poate fi incompatibil cu așa-numitul principiu *Deggendorf*.

4. DECIZIE

În lumina considerațiilor anterioare, Comisia a hotărât să inițieze procedura prevăzută la articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE și cere României să furnizeze, în termen de o lună de la primirea prezentei scrisori, toate documentele, informațiile și datele necesare pentru evaluarea compatibilității ajutorului, în special:

- informații detaliate privind măsurile de formare care sunt necesare pentru ca societatea să poată să înceapă să funcționeze conform standardelor Ford și care, prin urmare, ar trebui să fie asigurate de beneficiar oricum, chiar și în absența ajutorului,
- informații privind ordinea în care se vor desfășura cursurile de formare,
- informații privind costurile legate de atragerea angajaților deja calificați,
- informații privind piața forței de muncă pentru producția de automobile la nivel național și european, în special privind disponibilitatea lucrătorilor calificați,
- informații privind normele interne de siguranță și securitate la nivel național, european și în cadrul Ford.

Se solicită României să transmită, fără întârziere, o copie a prezentei scrisori potențialului beneficiar al ajutorului.

Comisia dorește să reamintească României că articolul 88 alineatul (3) din Tratatul CE are efect de suspendare și vă atrage atenția asupra articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului, care prevede că orice ajutor ilegal poate fi recuperat de la beneficiar.

Comisia avertizează România că va informa părțile interesate prin publicarea prezentei scrisori, precum și a unui rezumat relevant al ei în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Comisia va informa, de asemenea, Autoritatea AELS de Supraveghere trimițându-i o copie a acestei scrisori. Toate părțile interesate vor fi invitate să-și prezinte observațiile în termen de o lună de la data acestei publicări.

⁽¹⁶⁾ Tribunalul de prima instanță, 13 septembrie 1995, TWD/Comisie, T-244/93 și T-486/93, REC., I-2265; Curtea de justiție, 15 mai 1997, TWD/Comisie, C-355/95, Rec. I-2549.

MEDDELELSE TIL LÆSERNE

Institutionerne har besluttet, at der ikke længere skal henvises til den seneste ændring af en given retsakt.

Medmindre andet er angivet, forstås en henvisning til en retsakt i de tekster, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, derfor som en henvisning til retsaktens i dens gældende udgave.